

Liahona

Templet:
Herren ønsker å
velsne deg her, s. 12, 18, 20

GUFs tema 2018, s. 24, 50

Rådsforsamlingers kraft i det nye
undervisningsmateriellet, s. 28

Hvorfor tradisjonelle familier er verdt å forsvare, s. 32

EN AV GUDS
STØRSTE GAVER
TIL OSS ER **GLEDEN VED**
Å FORSØKE IGJEN,
FOR **INTET NEDERLAG**
BEHØVER Å VÆRE ENDELIG.

PRESIDENT THOMAS S. MONSON

Fra Budskap fra Det første presidentskap, side 4.

24 Du, ungdommene og GUFs tema

Av Jessica Griffith

Ta en titt på disse tipsene for foreldre og ledere om hvordan GUFs tema 2018 kan brukes i din undervisning og aktiviteter.

28 Å sitte i råd

Av Michael Magleby

Hvordan vi kan få tilgang til kraften av å sitte i råd når vi begynner å bruke dem på våre møter for Det melkisedekske prestedømme og Hjelpeforeningen på søndagene.

32 Familiens evige betydning

Av eldste M. Russell Ballard

Når vi forstår hvor viktige tradisjonelle familier er for vår himmelske Faders plan, gjør vi alt vi kan for å støtte dem.

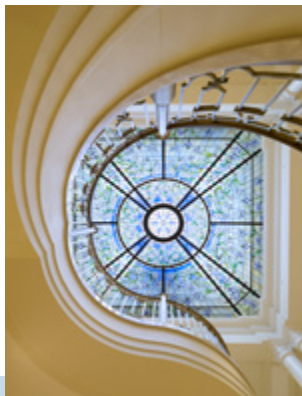
BUDSKAP

4 Budskap fra Det første presidentskap: Omvendelsens gave

Av president Thomas S. Monson

7 Prinsipper for besøkende lærerinner: Hold kontakten med henne når som helst, hvor som helst og på hvilken som helst måte

I stedet for det månedlige budskapet, vil et fokus på prinsippene for besøkende lærerinner virksamhet i år gjøre deg bedre i stand til å hjelpe dine søstre i kjærlighet.

OMSLAGET

Foto av takvindu i Paris Frankrike tempel: Christina Smith.

HOVEDARTIKLER

8 Se og lev

Av eldste W. Mark Bassett

Akkurat som bilens batteri, trenger vår ånd konstant oppladning for å kunne bringe oss tilbake til vårt himmelske hjem.

12 Templet gir oss et høyere perspektiv

Av Jean B. Bingham

Finn ut hvordan tempelbesøk kan hjelpe deg å oppnå fred og et evig perspektiv.

20 En lovet velsignelse ved å gå i templet

Av Cheri Evans

Som foreldre måtte vi være kreative for å holde vårt løfte – men velsignelsene gjorde det verdt offeret.

AVDELINGER

18 Musikk: Kom til templet

Av Jan Pinborough og Michael F. Moody

38 Eksempler på tro: Amanda Jiri

40 Sagt av siste-dagers-hellige

80 Til vi ses igjen: Hensikten med skapelsen

Av president N. Eldon Tanner

44

44 Hjemme tidligere enn planlagt

Av Destiny Yarbro

Jeg strevde med å finne mening i mine daglige aktiviteter etter å ha forlatt misjonsmarken før tiden – men så innså jeg at det fantes andre måter å utføre tjeneste på!

48 Hvordan Instituttet hjelper deg å lære evangeliet

Av Po Nien (Felipe) Chou

Tre nye studiealternativer fokuserer på å bruke talenter, dagbøker og inspirerte spørsmål til å styrke ditt studium av evangeliet.

Se om du kan finne liahonaen som er gjemt i dette nummeret.

Tips: Hvem kan du henvende deg til for å få svar?

56

50 GUFs tema 2018: Lære og pakter 19:23

Av Unge menns og Unge kvinners generalpresidentskaper

52 Plakat: Fred i Kristus

53 Linje på linje: Lære og pakter 19:23

54 GUFs temasang 2018: Kristus gir oss fred

Av Nik Day

56 Studér Frelserens ord

Av president Russell M. Nelson

Når du har studert alle skriftstedhenvisningene om Kristus, vil du kanskje bli overrasket over hvordan ditt vitnesbyrd kan vokse.

60 Fotball, søndager og åndelige mageplask

Av Charlotte Larcabal

Ville det å ikke spille på søndager få Will til å miste plassen på laget?

63 Min underlige nabo

Av Samantha Best

Min tante og onkel prøvde å skremme meg fra å snakke med naboen – men han kan ha reddet livet mitt.

64 Vår spalte

76

66 La ditt lys skinne: De deler snacks og smil

68 Et svar til Lucia

Av Murlene Watkins

Lucia var forvirret med hensyn til det læreren hadde undervist, men hun visste hvem som kunne hjelpe henne å forstå.

70 La deres lys skinne

Av president Thomas S. Monson

Hvordan kan du være et lys for andre ved ditt eksempel?

72 Lucas og mobberer

Av Eric Murdock

Lucas hatet å bli mobbet, men gjorde han det rette?

74 Moroni og mekanikeren

Av eldste Claudio R. M. Costa

Da bilen vår fikk motorstopp, ba min sønn Moroni om at riktig person måtte komme og hjelpe oss.

75 Jeg kan lese i Skriftene: Guds plan for meg

76 Historier om Jesus: Skapelsen

Av Kim Webb Reid

79 Fargeleggingsside: Jeg er en del av en vakker verden

Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Helliges internasjonale tidsskrift

Det første presidentskap: Thomas S. Monson,
Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

De tolv apostlers quorum: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks,
M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar,
Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen,
Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund

Redaktør: Hugo E. Martinez

Assisterende redaktører: Randall K. Bennett, Carol F. McConkie
Rådgivere: Brian K. Ashton, Bonnie H. Cordon, LeGrand R.
Curtis Jr., Edward Dube, Sharon Eubank, Donald L. Hallstrom,
Douglas D. Holmes, Erich W. Kopschke

Administrerende direktør: Richard I. Heaton
Director of Church Magazines: Allan R. Loyborg
Økonomiansvarlig: Garff Cannon

Redaksjonssjef: Adam C. Olson

Assisterende redaksjonssjef: Ryan Carr

Produksjonsassistent: Cremilda Amaral

Tekst og redigering: Maryssa Dennis, David Dickson, David A.
Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene
Porter Gaunt, Jon Ryan Jensen, Charlotte Larcabal, Michael R.
Morris, Eric B. Murdock, Sally Johnson Odekirk, Joshua J. Perkey,
Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Anne Selu,
Marissa Widdison

Kunstnerisk ansvarlig: J. Scott Knudsen

Bilredaktør: Tadd R. Peterson

Design: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, C. Kimball Bott, Thomas
Child, David Green, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren,
Scott M. Mooy, Emily Chieko Remington, Mark W. Robison,
Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Koordinator for opphavsrett: Collette Nebeker Aune

Produksjonssjef: Jane Ann Peters

Produksjon: Ira Glen Adair, Julie Burdett, Thomas G. Cronin,
Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Derek Richardson

Forhåndstrykk: Joshua Dennis, Ammon Harris

Trykkerisjef: Steven T. Lewis

Øversettelse: Kirkens oversettelseskontor

Distribusjonssjef: Troy R. Barker

Distribusjon: Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige, Department of
MSR Sveagatan 8A, 441 32 Alingsås, Sverige

Abonnementsinformasjon: For abonnement eller adresseforandring
vennligst kontakt kundeservice

Telefon: +46 (0) 8500 655 20

E-post: rcstockholm@ldschurch.org

Internett: store.lds.org

Abonnementspris pr. år: NOK 78 (inkl. mva. og porto)

Send manuskripter og spørsmål til *Liahona*, Rm. 2420, 50 E.
North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; e-post til:
liahona@ldschurch.org; eller på internett: liahona.lds.org.

Liahonas lokalredaksjon:

Redaksjonens adresse:

Ole Podhorny

Vestbrynet 13

1519 MOSS

Tlf.: 69 27 17 04

email: ole@podhorny.com

Nyhetsredaktør: Ole Podhorny

Liahona (et navn fra Mormons bok som står for «kompass»
eller «veiviser») utgis på albansk, armensk, bislama, bulgarsk,
kambodjansk, cebuano, kinesisk, kinesisk (forenklet), kroatisk,
tsjekkisk, dansk, nederlandsk, engelsk, estisk, fijiensk, finsk, fransk,
tysk, gresk, ungarsk, islandsk, indonesisk, italiensk, japansk, kiribat,
koreansk, latvisk, litauisk, gassisk, marshalleisk, mongolsk, norsk,
polsk, portugisisk, rumensk, russisk, samoansk, slovensk, spansk,
svensk, swahili, tagalog, tahitisk, thai, tongansk, ukrainsk, urdu og
vietnamesisk. (Hyppigheten varierer for de forskjellige språkområder.)

© 2018 Intellectual Reserve, Inc. Ettertrykk forbudt. Trykt i USA.

Informasjon om opphavsrett: Enkeltpersoner kan kopiere stoff fra
Liahona til personlig, ikke-kommersiell bruk (også til kall i Kirken), om
ikke annet er oppgitt. Denne rettighet kan til enhver tid tilbakekalles.
Visuelt materiell kan ikke kopieres hvis det er angitt restriksjoner i
teksten under illustrasjonen. Spørsmål om opphavsrett kan sendes til
Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., FL 13, Salt Lake
City, UT 84150, USA; email: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

January 2018 Vol. 82 No. 1. LIAHONA (USPS 311) Norwegian (ISSN
1522-9238) is published monthly by The Church of Jesus Christ of
Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150.
USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus
applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty
days' notice required for change of address. Include address label
from a recent issue; old and new address *must* be included. Send
USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at
address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card
orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone
or at store.lds.org. (Canada Post Information: Publication Agreement
#40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address
changes to Distribution Services, Church Magazines,
P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

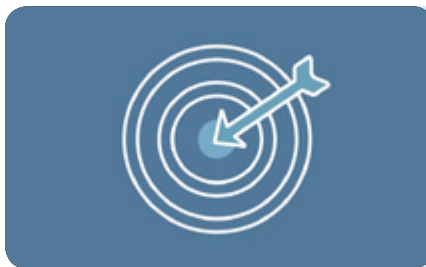
MER PÅ INTERNETT

Les artikler og send inn din egen på
liahona.lds.org.

Finns inspirerende og del-
bare budskap (på engelsk,
portugisisk og spansk) på
facebook.com/liahona.

Send tilbakemelding til
liahona@ldschurch.org.

Abonnér via store.lds.org.

Du kan også besøke et
distribusjonssenter, spørre
menighetens ledere eller
ringe 1-800-537-5971
(USA og Canada).

IKONER FRA GETTY IMAGES

EMNER I DETTE NUMMERET

Tallene viser til første side av artikkelen.

Besøkende lærerinner, 7

Bønn, 8, 40, 42, 43, 68,
70, 74

Eksempel, 65, 70, 72

Et evig perspektiv, 12

Familie, 20, 32

Fred, 12, 24, 41, 50, 52,
53, 54

Frelsesplanen, 32

GUF-tema, 24, 50, 52, 53,
54, 61

Institutt, 48

Jesus Kristus, 24, 56, 66,
68, 75

Kall, 41

Kirkens møter, 28

Kjærlighet, 7, 32, 40, 63

Lydighet, 8, 60

Medier, 65

Misjonærarbeid, 12, 40,
44, 63, 64

Omvendelse, 4, 38, 72

Religionsfrihet, 32

Råd, 28

Sabbatsdagen, 60

Skapelsen, 76, 79, 80

Skriftstudium, 8, 24, 48,
56, 68, 70

Takknemlighet, 8, 20

Templer, 12, 18, 20

Tjeneste, 7, 20, 44, 66

Unge kvinner, 38, 41, 65

Utdannelse, 44, 48

Vennlighet, 72

Vitnesbyrd, 48, 56, 63,
70, 74

Ydmykhet, 24

Av president
Thomas S. Monson

OMVENDELSENS GAVE

Vårt ansvar består i å heve oss fra middelmådighet til dyktighet og fra nederlag til seier”, har president Thomas S. Monson sagt. “Vår oppgave består i å bli så gode som vi kan. En av Guds største gaver til oss er gleden ved å forsøke igjen, for intet nederlag behøver å være endelig.”¹

Vi forbinder ofte inngangen til et nytt år med forsetter og mål. Vi bestemmer oss for å bli bedre, forandre oss og prøve igjen. Kanskje den viktigste måten vi kan prøve igjen på, er ved å ta imot det president Monson har kalt “omvendelsens gave”.²

I følgende utdrag fra hans undervisning siden han ble Kirkens president, råder president Monson oss til å “anvend[e] Kristi sonende blod, så vi kan få tilgivelse for våre synder og våre hjerter kan bli renset”.³

Tilgivelsens mirakel

“Vi har alle tatt gale valg. Hvis vi ikke allerede har rettet opp i disse valgene, lover jeg at det er mulig å gjøre det. Prosessen kalles omvendelse. Jeg bønnfaller dere om å rette opp i deres feiltrinn. Vår Frelser døde for å gi dere og meg denne velsignede gave. Selv om veien ikke er lett, er løftet reelt: ‘Om deres synder er som purpur, skal de bli hvite som snø’ [Jesaja 1:18]. ‘For jeg Herren, kommer dem ikke mer ihu’ [L&p 58:42]. Sett ikke deres evige liv i fare. Hvis dere har syndet, jo snarere dere begynner å søke

tilbake, jo snarere vil dere finne den gode fred og glede som kommer med tilgivelsens mirakel.”⁴

Tilbake til veien

“Selv om det er viktig at vi velger med omhu, vil vi noen ganger gjøre dumme valg. Omvendelsens gave, som vår Frelser har gitt oss, gjør oss i stand til å korrigere vår kurs, slik at vi kan vende tilbake til den vei som vil føre oss til den celestiale herlighet vi søker.”⁵

Veien tilbake

“Hvis noen av dere har snublet på reisen, lover jeg at det finnes en vei tilbake. Prosessen kalles omvendelse. Selv om veien er vanskelig, er deres evige frelse avhengig av den. Hva kan være mer verdt deres innsats? Jeg ber dere innstendig om å bestemme dere her og nå for å gjøre det som trengs for å omvende dere fullt ut. Jo snarere dere gjør det, desto snarere vil dere kunne oppleve den fred og ro og trygghet som Jesaja omtaler [se Jesaja 1:18].”⁶

Folk kan forandre seg

“Vi må huske at folk kan forandre seg. De kan legge bak seg dårlige vaner. De kan omvende seg fra overtredelser. De kan bære prestedømmet verdig. Og de kan tjene Herren flittig.”⁷

UNDERVIS FRA DETTE BUDSKAPET

Alle er ufullkomne – bare ved omvendelsens gave som ble muliggjort ved Jesu Kristi offer, kan vi bli rensset fra synd og forbedre vårt liv. Vurder å snakke med dem du underviser, om hvordan vi kan “korrigere vår kurs” ved omvendelse. Hvordan har de følt seg nærmere vår himmelske Fader og Jesus Kristus ved hjelp av positive forandringer de har gjort i livet sitt? Du kan oppfordre dem du underviser, til å skrive åndelige mål og forsetter for det nye året, og å rapportere til en venn, sin ektefelle eller andre familiemedlemmer om sin fremgang.

Bli ren igjen

“Hvis det er noe galt i deres liv, finnes det en utvei. Slutt med all urettferdighet. Snakk med biskopen. Uansett hva problemet er, kan det ordnes med sann omvendelse. Dere kan bli rene igjen.”⁸

Frelserens viktige rolle

“Vår frelser, Jesus Kristus, er avgjørende for planen. Uten hans sonoffer, vil alt være tapt. Det er imidlertid ikke nok å bare tro på ham og hans misjon. Vi må arbeide og lære, søke og be, omvende oss og bli bedre. Vi må kjenne Guds lover og etterleve dem. Vi må motta hans frelsende ordninger. Bare ved å gjøre dette vil vi oppnå evig lykke.”⁹ ■

NOTER

1. “Innbitt pågangsmot”, *Lys over Norge*, juli 1987, 61.
2. “Valg”, *Liahona*, mai 2016, 86.
3. Mosiah 4:2.
4. “Valgets tre komponenter”, *Liahona*, nov. 2010, 69.
5. “Valg”, 86.
6. “Hold budene”, *Liahona*, nov. 2015, 85.
7. “Se andre slik de kan bli”, *Liahona*, nov. 2012, 68.
8. “Prestedømmets kraft”, *Liahona*, mai 2011, 67.
9. “Den fullkomne vei til lykke”, *Liahona*, nov. 2016, 80-81.

Bestem deg for å omvende deg

Selv om mål for det nye året kan hjelpe oss å vokse, er den beste måten å forandre seg på gjennom omvendelse.

Se også "Eight Myths about Repentance" [Åtte myter om omvendelse] på lds.org/go/1186.

President Monson forklarer at "vårt ansvar består i å heve oss fra middelmådighet til dyktighet, og fra nederlag til seier. Vår oppgave består i å bli så gode som vi kan." I januar er det mange som setter seg mål og bestemmer seg for å gjøre forbedringer: å smile mer, spise sunnere eller å lære en ny ferdighet. Selv om disse målene kan hjelpe deg å forandre deg til det bedre, er den beste

måten å forandre seg på, gjennom omvendelse.

Selv om omvendelse kan være vanskelig, er det en gave! Når vi stoler på Jesus Kristus ved å omvende oss fra våre synder, kan vi vokse og utvikle oss. President Monson sa: "Vår Frelser, Jesus Kristus, er avgjørende for [frelses]planen. Uten hans sonoffer, vil alt være tapt." Ved omvendelse kan du bli vasket ren for dine synder,

og utvikle deg og bli mer lik ham.

Tenk på noe som kan hindre deg i å bli mer lik Frelseren. Er det språket ditt? Hvordan du behandler venner eller familie? Når du har tenkt på hva du kan forbedre, kan du be til vår himmelske Fader og uttrykke ditt ønske om å forandre deg. Husk at ved sin forsonings kraft kan Jesus Kristus hjelpe deg å overvinne din svakhet. President Monson sa: "Omvendelsens gave, som vår Frelser har gitt oss, gjør oss i stand til å korrigere vår kurs."

BARN

Omvendelse er en gave

Omvendelsens gave er ikke en gave du kan se eller røre ved. Men det er en gave du kan føle. Dette betyr at når vi tar feil valg, kan vi omvende oss og føle fred og lykke igjen.

Vår himmelske Fader og Jesus vil alltid hjelpe oss å omvende oss. Sett hvert bilde sammen med et trinn til omvendelse.

Vi er lei oss.

Vi ber til vår himmelske Fader, forteller ham hva som skjedde, og ber om hans hjelp til å gjøre et bedre valg neste gang.

Vi ber om unnskyldning og prøver å gjøre det bedre.

Vi føler fred, og vet at vi har blitt tilgitt.

Tro, familie, hjelp

Hold kontakten med henne når som helst, hvor som helst og på hvilken som helst måte

Besøkende læreriners virksomhet handler om tjeneste. Jesus sto til tjeneste når som helst og hvor som helst. Vi kan gjøre det samme.

Å “betjene” er å yte tjeneste, omsorg eller hjelp som bidrar til en annens komfort eller lykke. Besøkende læreriners virksomhet handler om å finne måter å betjene dem vi besøker på. Jesus Kristus betjente alle – når som helst og hvor som helst. Han mettet 5000, trøstet Marta og Maria etter deres brors død, og underviste sitt evangelium til kvinnen ved brønnen. Han gjorde det på grunn av sin oppriktige kjærlighet.

Hvis vi følger hans eksempel som besøkende lærerinner, kan vi bli kjent med og glad i hver enkelt søster vi besøker, idet vi husker at kjærlighet er grunnlaget for alt vi gjør. Når vi ber om inspirasjon til å kunne betjene henne og hjelpe henne å styrke

sin tro, “kan det ikke forhindres at [vi] vil omgås engler”.¹

Helt siden Hjelpeforeningen ble organisert i 1842 til i dag, har kvinners betjening vært til velsignelse for mange. Joan Johnson, en 82 år gammel enke, og hennes besøkende lærerinner ledsager besøker for eksempel naboen sin som er 89 år og har lungebetennelse. De kunne se at naboen deres ikke bare trengte dem en gang i måneden, så de begynte å kontakte henne hver uke, personlig eller via telefon.

For andre besøkende lærerinner kan det å sende en tekstmelding eller e-post for å gi oppmuntring, være det beste de kan gjøre for en søster den måneden. Å oppnå personlig kontakt og lytte med en kjærlig

innstilling er det viktigste med besøkende læreriners virksomhet. Moderne teknologi og tradisjonelle personlige besøk hjelper oss å gjøre det når som helst, hvor som helst og på mange forskjellige måter.² Det er å stå til tjeneste slik Jesus gjorde.

NOTER

1. *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Joseph Smith (2007)*, 448.
2. *Se Håndbok 2: Kirkens administrasjon (2010)*, 9.5.1.

Overvei dette

Hvordan kan vi slutte å bekymre oss om “hva som teller” som besøk, og isteden fokusere på det hver enkelt søster trenger av sine besøkende lærerinner?

Tjene andre

Istedenfor et bestemt budskap, vil denne siden hver måned handle om et nytt prinsipp for å hjelpe oss å betjene hverandre mer effektivt. Når du ber og søker inspirasjon, vil du vite hvilket åndelig budskap og hvilken tjeneste hver søster trenger.

En dynamo er koblet til motoren. Den er nødvendig for å holde en bil i gang.

Dynamoen er en generator som omdanner mekanisk energi til elektrisk energi.

Hvis ikke dynamoen min ble reparert eller byttet, kunne jeg ikke fortsette reisen.

Av eldste
W. Mark Bassett

i De sytti

Se og lev

*Når vi vender oss til Gud,
genererer vi en konstant kilde
til åndelig fornyelse.*

Da jeg vokste opp, hendte det ofte at familien min kjørte mellom Nord-California og Utah. Det var ikke reisen gjennom ørkenen vi likte, men å komme frem til målet og glede oss over samværet med familiemedlemmer der.

Sommeren før jeg reiste på heltidsmisjon, reiste jeg igjen for å besøke slektninger i Utah. Men denne gangen reiste min yngre bror David og jeg alene. Vi var 16 og 18 år gamle den gangen. Vi hadde foretatt den 10 timer lange reisen ofte nok sammen med familien til at vi hadde stor tillit til vår evne til å gjennomføre den godt.

Vi besøkte vår onkel Kay, vår tante Dianne og vår kusine Michelle. Så, mens David forlenget besøket sitt, måtte jeg dra hjem til California alene på grunn av en tannlegetime.

Mørket begynte å senke seg da jeg forlot Spanish Fork i Utah for kjøre hele natten. Alt gikk bra i begynnelsen. Jeg forlot snart motorveien som går sørover og nordover, og tok den som går østover og vestover. Jeg slo på frontlyset og skyndte meg gjennom det vestlige Utah. Etter hvert som milene gikk og ørkennatten ble mørkere, ble det vanskeligere for meg å se veien. Til slutt skjønte jeg at hovedlysene ble stadig svakere. Så slukket de helt, motoren stanset, og bilen trillet ut i veikanten.

Batteriet var flatt. Bilen kunne ikke kjøre videre. Selv om jeg hadde vært nøye med å sørge for at jeg hadde rikelig med drivstoff, og hadde merket meg hvor jeg skulle fylle tanken, var jeg ikke forberedt på det fullstendige tapet av elektrisk kraft.

Hva er en dynamo?

Jeg ble oppdratt av en far som var stolt av å kunne vedlikeholde familiens biler selv. Han underviste oss om bilmekanikk, så jeg visste at et godt batteri ikke ville bli tappet mens bilen kjørte, med mindre det var noe galt med dynamoen. En dynamo er en elektrisk generator som omdanner mekanisk energi til elektrisk energi. Den bruker den kinetiske energien fra motoren til å produsere magnetisk energi, som omdannes til elektrisk strøm som kontinuerlig lader batteriet. Dette gjør det mulig for frontlyset, radioen, klimaanlegget og andre elektriske enheter å virke uten avbrudd. Det holder også motoren i gang.

Nå var det noe galt med bilens dynamo. Den måtte repareres eller byttes ut før reisen kunne fortsette.

I en tid før det fantes mobiltelefoner hadde jeg ikke noe annet valg enn å begynne å gå. Til slutt stoppet en mann, og jeg fikk skyss til neste by. I en telefonkiosk ringte jeg

etter en kranbil. Jeg satt i førerhuset sammen med sjåføren på den én time lange turen tilbake til bilen. Så satt jeg igjen sammen med ham mens vi kjørte tilbake til den lille byen med bilen min på slep. Til slutt, fire timer etter at jeg forlot bilen min, satt jeg igjen i den og sov foran en bensinstasjon til den åpnet.

Da bestyreren kom, lo han av tanken på at den lille byen hans skulle ha akkurat den delen jeg trengte. Han kunne bestille den, men den ville ikke kommet før om to eller tre dager. Så syntes han synd på meg. Han sa at han kunne sette batteriet på lading i ca tre timer. Det ville kanskje gi meg nok strøm til å kjøre bilen til neste by. Kanskje de hadde den delen jeg trengte der.

Med batteriet ladet, kjørte jeg uten å slå på noe som ville sløse med dyrebar elektrisitet. Jeg kom frem til neste by, men de hadde heller ikke den delen jeg trengte. Denne syklusen fortsatte – tre timers lading for en to timers kjøretur til neste by. Etter å ha funnet hyggelige mennesker i byer hele veien, kjørte jeg endelig inn i mor og fars oppkjørsel, utmattet etter en 30 timer lang reise, men trygt hjemme.

Åndelig manna

Det er en parallell mellom reisen min og israelittens ørkenreise i Det gamle testamente. I 40 år fikk israelittene stadig påfyll av mat fra himmelen, kalt *manna*. (Se 2 Mosebok kapittel 16 og 4 Mosebok kapittel 11.)

I vår tid har vi et lignende behov for føde fra himmelen, åndelig føde. Heldigvis kan vi skape en “åndelig dynamo” som vil “generere” den “åndelige manna” vi trenger. Siden våre åndelige behov dekkes ved å opprettholde vårt forhold til vår himmelske Fader og hans Sønn Jesus Kristus, akkurat slik israelittene hver dag brukte tid på å samle fysisk manna, må vi i dag samle åndelig manna ved bønn, skriftstudium og å gjøre vårt beste for å ha Den hellige ånds konstante veiledning.

Israelittene ble til slutt lei av å samle fysisk manna, og “ble grepet av lystenhet” etter ting de hadde forlatt (4 Mosebok 11:4). Hvis vi tillater oss å bli trette av å samle

åndelig manna, kan vi oppleve at vi lengter etter ting som ikke er til vårt åndelige beste. I likhet med de frustrerte israelittene, risikerer vi å miste vår opprinnelige hensikt av syne – å komme frem til det lovede land. Vi kan til og med komme til å ønske at vi ikke hadde forlatt vårt “Egypt” (se 4 Mosebok 11:5-6). Til slutt slutter vår åndelige dynamo å lade, og vi kommer ikke videre. Vi strander, sulter og lengter etter redning.

Se miraklet

President Spencer W. Kimball (1895-1985) sa: “Av og til virker det som vi i altfor stor grad tar Skriften for gitt fordi vi ikke fullt ut innser hvilket sjeldent privilegium det er å eie dem og hvor velsignet vi er som har den. Det virker som vi har slått oss så til ro med hvordan vi har det i denne verden, og at vi er blitt så vant til at evangeliet blir forkynt blant oss at vi har vanskelig for å tenke oss at det noen gang kan ha vært annerledes.”¹

Vi skulle aldri ta vårt behov for konsekvent skriftstudium, bønn og lydighet for gitt, fordi dette hjelper oss å opprettholde Den hellige ånds veiledning. Hvis vi forsømmer de åndelige ladeaktivitetene i livet, blir lei av dem eller bare utfører dem rutinemessig, fungerer ikke den åndelige dynamoen som den skal. Vi kan langsomt bli

åndelig utladet, kanskje så gradvis at vi nesten ikke legger merke til det. Når det skjer, er den eneste måten å komme tilbake på, å vende seg til Jesus Kristus og omvende seg. Ved Jesu Kristi forsoning og oppriktig omvendelse kan alle ting gjenopprettes.

Se og lev

Da israelittene klaget, mistet de sin takknemlighet for den velsignelse som næring var. Som straff “sendte Herren serafslanger inn blant folket. De bet folket, og mye folk av Israel døde” (4 Mosebok 21:6).

Til slutt “kom folket til Moses og sa: Vi har syndet, fordi vi har talt mot Herren og mot deg. Be til Herren at han vil ta slangene bort fra oss! Og Moses bad for folket.

Da sa Herren til Moses: Lag deg en serafslange og sett den på en stang. Så skal hver den som er bitt og ser på den, få leve.

Så laget Moses en kobberslange og satte den på en stang. Og når en slange hadde bitt noen, og han så på kobberslangen, ble han i live” (4 Mosebok 21:7-9).

Kobberslanger i vår tid

Kobberslangen er et symbol på at Kristus blir hengt opp på korset (se Johannes 3:14-15). Når vi ser hen til råd fra vår tids profeter, ser vi hen til Kristus fordi de retter vårt fokus tilbake til vår himmelske Faders plan og Jesu Kristi sentrale rolle. I likhet med de hyggelige menneskene som lot meg få lade batteriet, lader levende profeter, seere og åpenbarere oss åndelig ved å minne oss på at vi er vår himmelske Faders barn, og at det er hans “gjerning og... herlighet – å tilveiebringe mennesket udødelighet og evig liv” (Moses 1:39). De har konkret sagt at når vi tilber på en mer effektiv måte på sabbatsdagen, vil vi øke vår tro på vår himmelske Fader, på hans plan for lykke, og på Jesus Kristus og hans forsoning.

Historien om Moses og kobberslangen omtales også i Mormons bok, hvor vi blir fortalt at “mange så på [den] og levde” (Alma 33:19; se også vers 20-22). Andre nektet

imidlertid å se. “Det eneste de behøvde å gjøre, var å se, men fordi middelet var så enkelt, eller så lett, var det mange som omkom” (1 Nephi 17:41). Kan det sies om oss en dag at vi nektet å se hen til profetene og deres råd fordi veien var for lett?

“Hvis dere kunne bli helbredet bare ved å løfte blikket og så bli helbredet, ville dere ikke da straks gjøre det[?]...

Løft blikket og begynn å tro på Guds Sønn” (Alma 33:21, 22).

Jeg er takknemlig for velsignelsene vi mottar når vi fortsetter på vår “motorvei til himmelen”, og oppfordrer andre til å gjøre det samme. Jeg er også takknemlig for muligheten til å omvende oss når vi kommer på avveier, legge til side dårlige vaner og vende tilbake til en rett vei. Velsignelsene er uten tall.

Et annet skriftsted i Mormons bok som handler om Israelittenes opplevelse, konkluderer: “Og alle som så på denne slangen, skulle leve, og på samme måte vil alle som ser hen til Guds Sønn med tro og med en angrende ånd, få leve, ja, det liv som er evig” (Helaman 8:15).

Å følge råd fra profeter i vår tid øver opp vårt hjerte i tro. Det styrker oss til å overvinne hindringer på vår vei, slik jeg måtte streve fremover den sommernatten i ørkenen. Jeg vitner om at når vi ser hen til vår himmelske Fader og hans Sønn Jesus Kristus, vil vi finne mål og mening på vår reise. ■

Du finner forslag til familiens hjemmeaften for denne artikkelen på lds.org/go/11811.

NOTER

1. *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Spencer W. Kimball* (2006), 63.

Av Jean B. Bingham

Hjelpeforeningens
generalpresident

Templet gir OSS ET *høyere perspektiv*

Noen av våre mest levende og betydningsfulle minner av å bo i Midtvesten i USA som unge foreldre, var våre årlige besøk til templet i Washington, D.C. Den gangen var det det eneste tempel i drift øst for elven Mississippi. Kunnskapen om at templets ordinanser er avgjørende for alle vår himmelske Faders barn, fikk oss til å føle at det hastet med den innsatsen vi gjorde.

I likhet med mange av dere, fikk vi venner til å passe de små barna våre, reiste hele natten med en buss full av andre medlemmer, tilbragte noen dyrebare dager med å gjøre så mye tempelarbeid som vi kunne, og så reiste vi hele natten med bussen så vi kunne komme hjem for å delta på våre møter i kirken på søndag. Disse turene føltes ikke som et offer. Vi satte stor pris på dem på grunn av den åndelige oppbyggelsen som ga næring til vår sjel i flere måneder etterpå.

Noen år senere var vi begeistret for å få Chicago Illinois tempel, det første templet som ble oppført i området Nord-Amerika sentralt, siden Cardston Alberta Canada tempel ble oppført 62 år tidligere. Med et tempel bare 45 minutter fra vårt hjem, var det en glede for oss å kunne gå mer enn én gang i året og å motta denne åndelige føden regelmessig.

Men selv om noen av oss bor enda nærmere et tempel i dag, kan det likevel være vanskelig for oss å gå ofte. Kanskje får det at et tempel er så mye lettere tilgjengelig oss til å tenke: "Jeg skal gå i morgen, når jeg har mer tid." Det er lett å bli distraherert av presset som omgir oss, og la viktigere muligheter gli unna. Eldste Richard G. Scott (1928-2015) i De tolv apostlers quorum sa: "Jeg oppfordrer dere til også å sette dere mål for hvor ofte dere skal benytte dere av ordinansene som tilbys i våre templer."¹

T.v.: Det celestiale
rom i Hartford
Connecticut tempel

Med sine 88 meter, er
Washington D.C. tempel
det høyeste templet.

I likhet med et teleskop som fokuserer på stjernene utenfor vårt synsfelt, åpner templet våre tanker for et høyere og bredere perspektiv.

Over: glassmaleri-vindu i Gilbert Arizona tempel; dører og vinduer i Provo City Center tempel; dørhåndtak i Salt Lake tempel

Bakgrunn: Det celestiale rom i Kiev Ukraina tempel

Glassmaleri-vinduer i Freiberg Tyskland tempel

Kansas City
Missouri tempel

Hvis vi forsømmer muligheten til å gå så ofte som våre omstendigheter tillater, hvis vi tar lett på muligheten til å dra til templet når det er like i nærheten, kan vi miste fremtidige velsignelser og muligheter som vår Fader og hans Sønn har i vente for oss. “Jeg, Herren”, sa han, “er forpliktet når dere gjør som jeg sier, men når dere ikke gjør som jeg sier, har dere intet løfte” (L&p 82:10).

Når det virker som om omstendighetene sammensverger seg for å hindre oss i å reise, kan vi minnes Jesu Kristi forsikring: “I verden har dere trengsel. Men vær frimodige! Jeg har overvunnet verden” (Johannes 16:33). Når vi holder ut og går i templet til tross for hindringene, vil vi få Frelserens hjelp til å overvinne den verden som *vi* lever i.

En gang da min mann og jeg forberedte oss til å dra til templet, dukket det ene problemet etter det andre opp. Til slutt, da vi nesten var ute av døren, hadde vi et anstrengt “ekteskapelig øyeblikk”. Mens vi gikk i taushet til bilen, hørte vi vår eldste datter berolige sin søster: “Ikke vær redd. De er alltid glade når de kommer hjem fra templet.” Og hun hadde rett!

Templer minner oss om evighetens omfang

Enten vi kommer til templet med hjertet fylt av glede eller tynget av sorg, er templet et sted hvor *ethvert* verdig medlem med et åpent hjerte kan bli oppmuntret og styrket.

Jeg har kommet til templet nesten svevende av dyp takknemlighet for en velsignelse som har blitt gitt en av mine nærmeste som strevde. Jeg har også felt stille

Fra venstre: trapp i Nauvoo Illinois tempel, som ble innviet på 158-årsdagen for Joseph og Hyrum Smiths martyrdød; Edens hage-rommet i Idaho Falls Idaho tempel; dørhåndtak i Calgary Alberta tempel; interiør i Hartford Connecticut tempel (bakgrunn)

T.v.: President David O. McKay, søster Emma McKay og andre ledere i Kirken deltok i innvielsen av Bern Sveits tempel i 1955, det første templet som ble oppført i Europa.

Under: Glassmaleri-vindu i Star Valley Wyoming tempel

tårer i stor sorg over mine egne feil. Jeg har fått tilskyndelser og veiledning, og til og med irrettesettelse fra Ånden, mens jeg har vært stedfortreder for en som mottok ordinansene som vil hjelpe henne å utvikle seg gjennom evigheten. Alle disse erfaringene har oppbygget og styrket meg. Og ja, jeg har sittet mang en time i templet av "plikt", og jeg opplevde til og med å duppe av under tempelsesjoner i løpet av mine år som lærer i Morgenseminar! Men hver gang jeg har dratt til templet, har jeg blitt velsignet. Enten vi får en umiddelbar velsignelse, eller vår innsats bygger opp til senere velsignelser, fører all tid som vi tilbringer i templet, til en eller annen form for personlig vekst.

Å være i templet minner oss om evighetens omfang, når vi både ser tilbake til våre forfedre, og fremover til våre barn. Våre barn styrkes også i sitt evige perspektiv når de fokuserer på templet. Hvordan kan vi best forberede dem til templet – et avgjørende trinn i deres evige utvikling? President Russell M. Nelson, president for De tolv apostlers quorum, har sagt: "Foreldre skulle undervise om templets betydning helt fra barna er svært små."² President Spencer W. Kimball (1895-1985) rådet foreldre til å ha et bilde av templet på barnas soverom, slik at de kan se på denne hellige påminnelsen hver dag, til det blir en del av dem.³ Du kan også fortelle barna om velsignelsene du mottar ved å gå i templet, så vel som

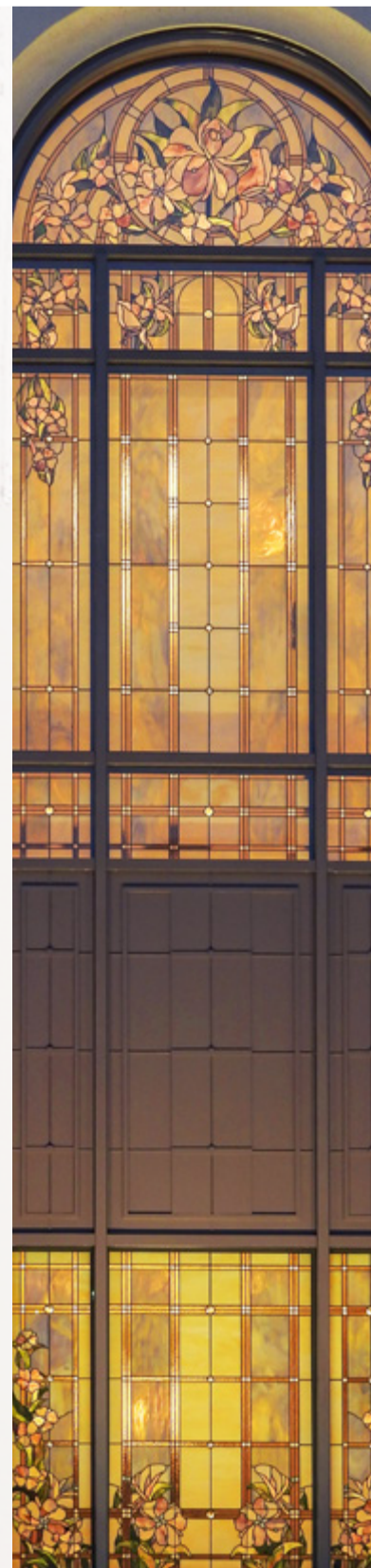
ditt vitnesbyrd om den gleden du forventer i ditt evige forhold til dem.

Du kan også støtte tenåringene dine i deres ønske om å utføre dåp for de døde. Husk i dine familiens hjemmeaften-leksjoner og undervisningsøyeblikk at "templet er målet for hver aktivitet, hver leksjon og hvert skritt fremover i Kirken".⁴

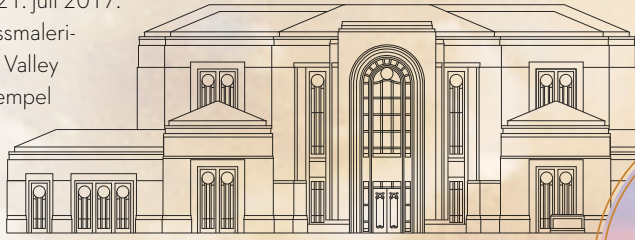
Når du synger sammen med barna: "Jeg ser vår Herres tempel, en dag jeg inn skal gå. Og pakter med min Fader jeg vet jeg lyde må,"⁵ vil du hjelpe dem å føle et ønske om å komme inn i Herrens hellige hus. Og ditt eget hjerte vil svulme av takknemlighet for vår himmelske Fader, for hans frelsesplan, for Frelseren og hans forsoning, som har gjort det mulig for deg å være sammen med dine kjære for alltid. Frelserens "vei er den sti som fører til lykke i dette liv og evig liv i den kommende verden".⁶ Den stien fører til og gjennom templet!

Templer er en tilflukt fra verden

Verdslige innflytelser kan trekke oss bort fra templet. En kjær ung venn ble opprørt av synspunkter og spekulasjoner om Kirken som han leste på Internett. Han bestemte seg for å vente med å gå i templet til spørsmålene hans var blitt besvart. Av hele mitt hjerte ber jeg dere som har spørsmål som påvirker deres vitnesbyrd, om å fortsette med personlig bønn og skriftstudium, og å fortsette å gå i templet mens dere anstrenger dere for å finne svar som vil gi dere

Tempel nummer 156 i drift,
Paris Frankrike tempel,
ble innviet 21. juli 2017.
Under: Glassmaleri-
vindu i Star Valley
Wyoming tempel

T.h.: utskjæring i Papeete
Tahiti tempel; Fort Lauder-
dale Florida tempel; interiør i
Hartford Connecticut tempel

Under t.v.: Kirkens minste
tempel er Colonia Juárez
Chihuahua Mexico tempel.

fred. Hold fokus på evangeliet for å unngå å bli distrauert av finurlige, men falske ideologier. Man ville ikke prøve å helbrede en fysisk lidelse ved å spørre en fotballstjerne om medisinske råd, noe mer enn betydelige åndelige spørsmål kan besvares riktig av en som har begrenset forståelse av Jesu Kristi gjengitte evangelium. Den hellige ånd, som vitner om “sannheten i alle ting” (Moroni 10:5), “vil fortelle deg i ditt sinn og i ditt hjerte” (L&P 8:2) hva som er evig sannhet.

Et av stedene hvor du kan få best tilgang til denne Ånden, er i templet. Hvis du er verdig til å komme inn i Herrens hus (noe du og din biskop avgjør), håper jeg du vil komme til templet med dine spørsmål og motta forsikringen om at selv om du ikke forstår alt nå, så gjør Herren det. Husk på alt det du *vet og forstår*. De tingene du *vet* og har mottatt et åndelig vitnesbyrd om, vil lede deg til “Guds fred, som overgår all forstand, [og vil] bevare deres hjerter og deres tanker i Kristus Jesus” (Filipperne 4:7). Jeg vitner om at forståelsen og freden du søker, vil komme når du fortsetter å ha tro på at din Fader i himmelen vil lede og veilede deg til sannheten.

Jesaja minner oss om at templet er “et tilfluktssted... mot vannskyll og regn” (Jesaja 4:6). President Thomas S. Monsons ord er like beroligende: “Når vi går inn gjennom templets dører, legger vi bak oss verdens distraksjoner og forvirring. Inne i dette hellige

tilfluktssted finner vi skjønnhet og orden. Det finnes hvile for vår sjel og en avveksling fra verdens bekymringer.”⁷

Når problemene i verden vokser og hverdagens press bygger seg opp, må vi holde fokus på det som virkelig betyr noe. Det er lett å fokusere på det negative og på verdslige bekymringer, som om vi så på våre feil og problemer gjennom et mikroskop. Å være i templet minner oss om å holde et evig perspektiv. Slik et massivt teleskop fokuserer på stjerner utenfor vårt umiddelbare synsfelt, åpner templet våre tanker for et høyere og bredere perspektiv. Det gjør oss i stand til å se, håpe på og arbeide for å bli alt som vår himmelske Fader har planlagt at vi skal være. Det hjelper oss å fokusere på evige sannheter – på himmelske foreldre som elsker oss og ønsker å hjelpe oss, på vår sanne verdi som deres barn, og på det vi er i stand til å bli som “Guds arvinger og Kristi medarbeidere” (Romerne 8:17). I templet blir Guds plan undervist, og evige pakter inngås. I templet får vi verktøy til å kunne bli vårt høyeste og beste evige selv.

“Når vi går i templet”, sa president Monson, “kan vi oppnå en dimensjon av åndelighet og en følelse av fred som vil overgå alle andre følelser som kan komme inn i menneskets hjerte. Vi vil forstå den sanne betydning av Frelserens ord da han sa: ‘Fred etterlater jeg dere. Min fred gir jeg dere... La ikke deres hjerte forferdes, frykt ikke’ [Johannes 14:27].”⁸

Din tempeltjeneste vil påvirke andre

Ånden du har med deg etter din tjeneste i templet, vil påvirke mange i din innflytelsessfære – kanskje noen du ikke engang har tenkt på. På slutten av et av våre besøk til templet i Washington, D.C., bar gruppens medlemmer vitnesbyrd for hverandre på bussturen hjem. En etter en delte deltagerne sin glede og takknemlighet for templets umiddelbare og evige velsignelser. Bussjåføren, som ikke var medlem, orket til slutt ikke mer. Han grep mikrofonen og uttrykte takknemlighet for at han fikk være sammen med oss. Så sa han: “Jeg vet ikke hva dere har, men jeg føler noe annerledes her.” Selvfølgelig fikk en menighetens misjonsleder kontaktopplysningene hans og ga dem senere til misjonærene.

Jeg vil oppfordre deg til å dra nytte av et tempel i nærheten av deg så ofte som omstendighetene tillater. Du vil bli styrket og finne fred i vår Herre Jesu Kristi hus, for han er verdens lys, liv og håp. Mens hans lovede gjenkomst nærmer seg i disse siste dager, kan du motta hans lys og føle det håp som tilbys i hans hellige templer. ■

NOTER

1. Richard G. Scott, “Tempelarbeid: Kilden til styrke og kraft i vanskelige stunder”, *Liahona*, mai 2009, 43-45.
2. Russell M. Nelson, “Prepare for Blessings of the Temple”, *Ensign*, mars 2002, 17.
3. Se *The Teachings of Spencer W. Kimball* (1982), 301.
4. Russell M. Nelson, “Prepare for Blessings of the Temple”, 17.
5. “Jeg ser vår Herres tempel”, *Barnas sangbok*, 99.
6. “Den levende Kristus – Apostlenes vitnesbyrd”, *Liahona*, april 2000, 2.
7. Thomas S. Monson, “Templets velsignelser”, *Liahona*, mai 2015, 91.
8. Thomas S. Monson, “Templets velsignelser”, 91-92.
9. Thomas S. Monson, “Templets velsignelser”, *Liahona*, okt. 2010, 15; uthevelse tilføyd.
10. “Excerpts from Recent Addresses of President Gordon B. Hinckley”, *Ensign*, juli 1997, 73; uthevelse tilføyd.
11. Richard G. Scott, “Motta templets velsignelser”, *Liahona*, juli 1999, 26; uthevelse tilføyd.

KONKRETE LØFTER

Profeter og apostler har gitt konkrete løfter til dem som går i templet. Husk at Gud er forpliktet når vi gjør det han sier, men når vi ikke gjør det han sier, har vi intet løfte (se L&p 82:10).

- President Thomas S. Monson har lovet: “Når vi kommer til dette hellige hus, og når vi husker på de pakter vi inngår der, vil vi bli i stand til å *utholde enhver prøvelse og overvinne enhver fristelse.*”⁹
- President Gordon B. Hinckley (1910-2008) lovet: “Hvis dere vil reise til Herrens hus, vil dere bli velsignet, *livet vil bli bedre for dere...* Benytt dere av den store anledningen til å dra til Herrens hus og dermed ta del i alle de fantastiske velsignelsene dere kan motta der.”¹⁰
- Eldste Richard G. Scott lovet: “Regelmessig tilstedeværelse [i templet] vil berike livet for deg og gi det *større mening.*”¹¹

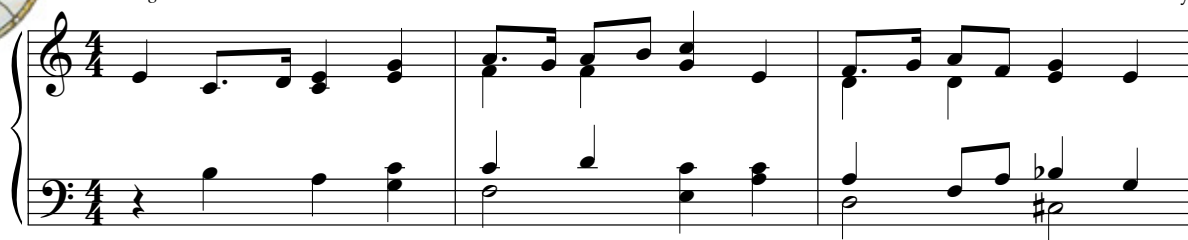

Fem templer har en statue av engelen Moroni som holder gullplatene: Los Angeles California tempel (t.v.), Washington D.C. tempel, Seattle Washington tempel, Jordan River Utah tempel og Mexico City Mexico tempel. Du finner mer informasjon på temples.lds.org.

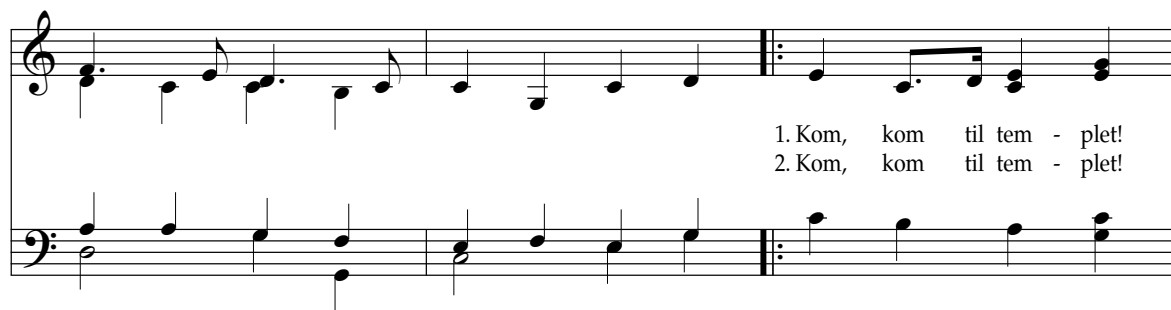
Kom til templet

Ærverdig ♩ = 63-69

Tekst: Jan Pinborough
Musikk: Michael F. Moody

Piano introduction in 4/4 time, consisting of two staves (treble and bass clef) with chords and moving lines.

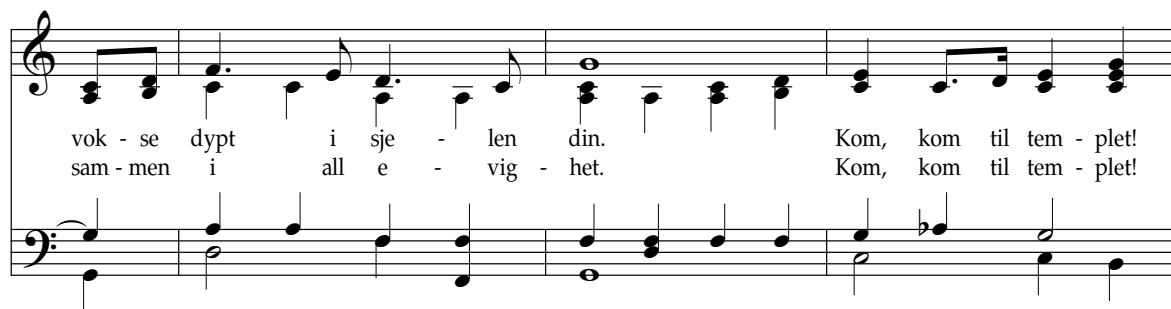
Vocal entry in 4/4 time, consisting of two staves (treble and bass clef) with lyrics and piano accompaniment.

1. Kom, kom til tem - plet!
2. Kom, kom til tem - plet!

Vocal line 1 in 4/4 time, consisting of two staves (treble and bass clef) with lyrics and piano accompaniment.

Se dets skjønn-het strå - le, kjen - ne kraf - ten vok - se dypt i sje - len din,
La ditt hjer - te le - ges, kjæ - re bli be - seg - let i all e - vig - het,

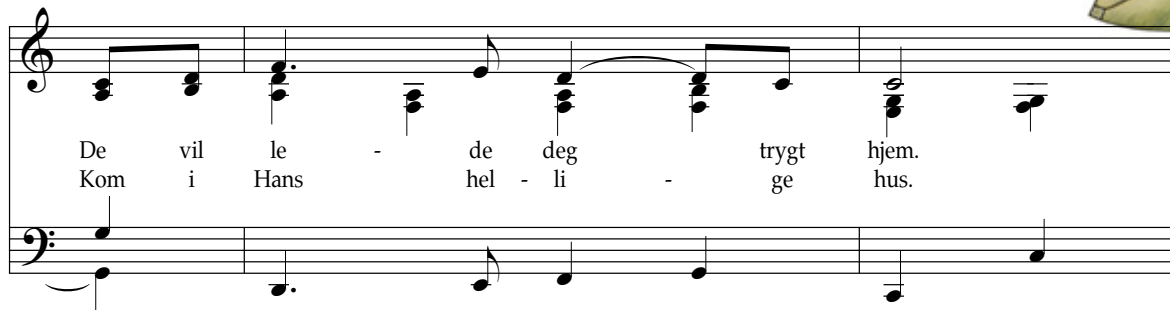
Vocal line 2 in 4/4 time, consisting of two staves (treble and bass clef) with lyrics and piano accompaniment.

vok - se dypt i sje - len din. Kom, kom til tem - plet!
sam - men i all e - vig - het. Kom, kom til tem - plet!

Vocal line 3 in 4/4 time, consisting of two staves (treble and bass clef) with lyrics and piano accompaniment.

Kjær - lig Gud deg fav - ner, hel - lig' pak - ter hol - de - le - der deg trygt hjem.
Vra - ke jor - dens skat - ter. All - tid føl - ge Kris - tus. Kom inn i Hans hus.

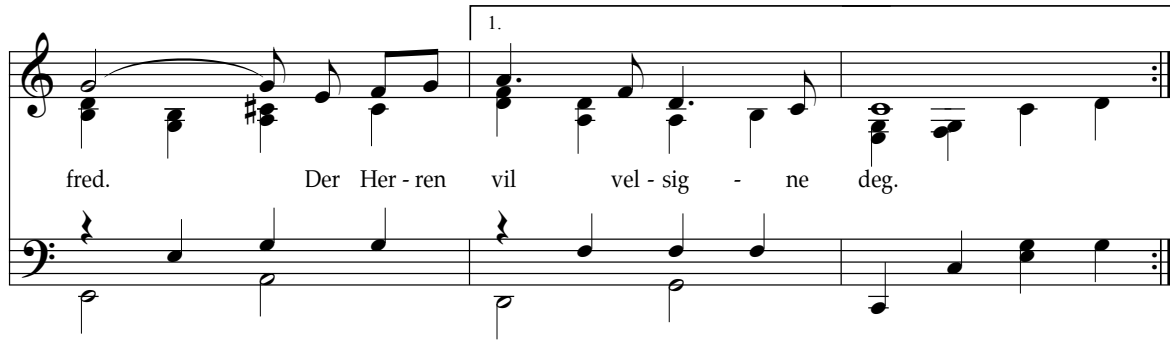
De vil le - de deg trygt hjem.
Kom i Hans hel - li - ge hus.

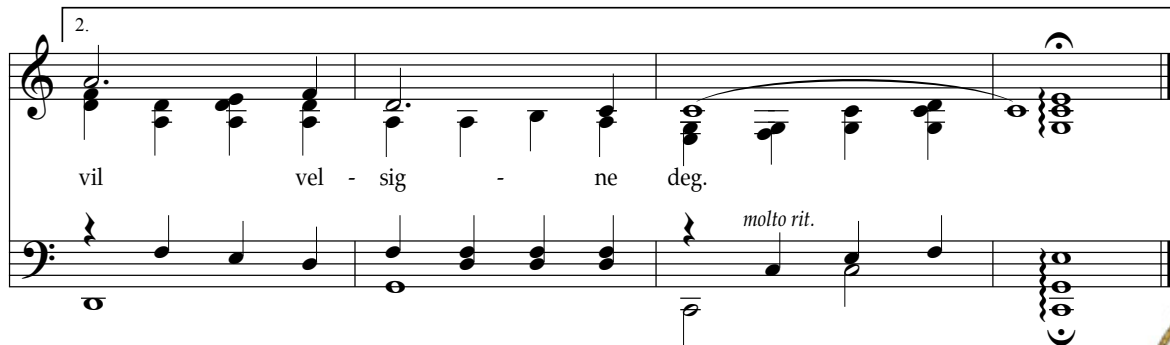
Å kom, her - inn, nøl ik - ke mer. Med ut - strakt

arm Han ber deg inn, Han kjær - lig ber deg bli. Kom til Hans hus av bønn og

fred. Der Her - ren vil vel - sig - ne deg.

vil vel - sig - ne deg. *molto rit.*

En lovet velsignelse ved å gå i templet

*Jeg hadde ønsket å gå litt oftere
i templet – og lite visste jeg hvor mye det
kom til å velsigne familien min.*

Av Cheri Evans

For noen år siden besøkte president Oldroyd, et medlem av stavspreidentskapet, menigheten min og sa noe jeg aldri vil glemme: “Jeg lover at hvis dere går i templet, vil *alle* deler av livet deres bli velsignet.”

Da jeg tenkte på det, kunne jeg ikke forestille meg hvordan det å gå i templet kunne påvirke alle deler av livet mitt. Men etter kirken bestemte jeg meg for å ta utfordringen hans uansett, og gå oftere i templet. Jeg ønsket å sette løftet hans på prøve. Mannen min hadde ønsket å dra oftere til templet, men jeg var motvillig fordi vi hadde små barn. Vi måtte kjøre en og en halv time til templet i San Antonio i Texas, delta på en begavelsessesjon, og deretter kjøre hjem. Det fungerte ikke å be noen om passe barna våre i syv eller åtte timer.

Begynnelsen på en velsignelse

Først prøvde vi å bytte på å sitte barnevakt med en annen familie, men det var alltid noen som ble syk eller noe som kom i veien. Vi bestemte oss for at vi bare måtte sette av datoer for hele året, og *dra!* Så fant vi på “pizza- og spill-metoden”. Vi kjørte til templet sammen. En av oss gikk på en tempelsesjon mens den andre tok barna med ut for å spise pizza. Så byttet vi: En av oss gjorde tempelarbeid mens

den andre gikk rundt på tempelområdet sammen med barna. Dette fungerte bra. Barna visste at templet var viktig for oss – de var klar over alle de andre tingene vi kunne ha gjort på en lørdag – og vi fikk tilbringe tid sammen som familie.

Lite visste jeg om hvor mye det å dra til templet skulle velsigne familien min. Etter at vi hadde dratt oftere i over et år, satt jeg på en sesjon da jeg la merke til en multihandikappet

mann. Jeg syntes det var fantastisk at han var der. På vei ut fra templet så jeg ham sitte i nærheten av parkeringsplassen, så min mann og jeg tenkte vi skulle si hei.

Mannen spurte min mann Chad og meg om vi kunne hjelpe ham å ta en telefon. Vi sa at vi gjerne ville hjelpe, og mannen fortalte Chad hvor telefonen hans var. Chad slo nummeret for ham og ga ham så telefonen. Mannen kunne ikke ta imot den, men smilte vennlig. Chad så ned på mannens armer, som var festet til rullestolen, og innså raskt at han var nødt til å holde telefonen opp til øret hans. Bybuss-tjenesten som skulle hente mannen, var sent ute. Vi ble hos ham og snakket med ham til bussen kom. Vi var forbløffet over at han var i templet til tross for sine utfordringer. Han hadde en flott innstilling. Han hadde et strålende smil. Før han dro, utvekslet vi kontaktopplysninger og fant ut at navnet hans var Max Para.

Hvis bror Para kunne komme seg til templet, kunne vi komme oss til templet – ingen unnskyldninger!

Bror Paras eksempel

Vi bestemte oss for å besøke ham måneden etter som en del av vårt besøk til templet. Vi ringte i forveien, og han sa at vi bare kunne gå inn når vi kom frem. Vi kjørte inn i San Antonio og fant bror Paras lille hjem. Han lå på sengen med et hvitt laken som dekket kroppen hans opp til haken.

Gonzales, så han igjen bror Para ved templet da han ventet på at en bil skulle komme og hente ham. Bror Para hadde ventet lenge. Chad og bror Gonzales bestemte seg for å kjøre bror Para hjem. Bror Gonzales hadde en stor, svart pickup. Akkurat da stoppet en bil full av prester fra staven vår ved siden av oss, og de hjalp til med å sette den tunge rullestolen på lasteplanet. Deretter bar de bror Para opp i pickupen, festet setebeltet hans, og holdt fast i ham så han ikke skulle velte. Det var nok en fantastisk dag for bror Para – hvordan kunne han engang ha forestilt seg at han skulle få kjøre hjem fra templet i drømmebilen sin?

Han beveget hodet til siden og snakket med oss, fortsatt med et strålende smil. Han fortalte at han hadde blitt multi-handikappet etter å ha falt ned fra et tak da han var i 30-årene. Han fortalte om sin kamp og bar sitt vitnesbyrd.

Dette ene besøket til bror Para ble til mange år med besøk. Han ble en spesiell del av livet vårt. Vi visste ikke hva vi skulle gjøre for ham, for utfordringene hans var store. Men vi visste iallfall at vi kunne være vennene hans. Vi kunne gi ham små gaver – et bilde av Frelseren, en Mormons bok på spansk, et bilde av templet, en pose med ferske appelsiner. Vi kunne besøke ham, syngte Primær-sanger, og lytte til ham. For en fantastisk opplevelse dette var – man kan ikke gi en smule til Herren uten å få et helt brød igjen.¹

Han lærte oss takknemlighet, noe som forandret *alle* deler av vårt liv. Vi lærte å være takknemlig for vår kunnskap om evangeliet, for vårt forhold til Gud, for vår kunnskap om frelsesplanen, for vårt hjem, våre biler, vår mat og våre klær, for vår evne til å bruke kroppen vår, for anledningen til å gjøre noe godt for lokalsamfunnet, og for gode mennesker rundt oss. Bror Para forandret vår definisjon av ordene *vanskelig* og *prøvelse*. Vi hadde god grunn til å glede oss over våre mange velsignelser, og brukte disse velsignelsene til å oppmuntre andre.

Lær å tjene

En gang da Chad var i templet sammen med en av våre venner, bror

Velsignet på alle måter

På vårt siste besøk til San Antonio tempel før vi flyttet, fikk vi anledning til å besøke bror Para. På dette spesielle siste besøket hadde bror Para hele familien vår på middag.

Jeg er svært takknemlig for at jeg satte president Oldroyds løfte på prøve. Familien min ville aldri ha møtt bror Para hvis vi ikke hadde vært i templet. Jeg er et nytt menneske – jeg er i ferd med å bli den Herren ønsker jeg at jeg skal være. Da vi satte Herren først og gikk i templet, vi ble velsignet på *alle* måter. ■

Artikkelforfatteren bor i Utah, USA.

NOTER

1. Se Melvin J. Ballard, i Marion G. Romney, "Welfare Services: The Savior's Program", *Ensign*, nov. 1980, 93.

Du, ungdommene OG GUFs tema

Hvordan kan GUFs tema forene oss?

Av Jessica Griffith

Kirkens tidsskrifter

Hvert år oppfordrer Unge menns og Unge kvinners generalpresidentskaper ungdommene til å studere, lære om og omsette i handling et tema fra Skriftene som er godkjent av Det første presidentskap. Å lære og etterleve læresetningene i GUFs tema kan styrke tro og vitnesbyrd og skape større samhold i quorum, klasser og familier.

Temaet for 2018

Årets tema lærer ungdom hvordan de kan finne den fred som kommer fra Jesus Kristus. I Lære og pakter 19:23 gir Herren følgende oppfordring: **“Lær av meg, og lytt til mine ord, gå frem i min Ånds saktmodighet, og du skal ha fred i meg.”** I en verden som kan være full av usikkerhet og frykt, er dette et mektig løfte.

Dette skriftstedet gir foreldre, ledere, veiledere og lærere en mulighet til å undervise i mønstre som kan styrke ungdommene i vanskelige tider.

Hvordan kan jeg bruke temaet?

Unge kvinners og Unge menns generalpresident-skaper har oppfordret oss til å lære skriftstedet utenat, studere læren og anvende prinsippene i vårt liv. Selv om disse tingene kan gjøres enkeltvis, kan det å gjøre dem sammen bidra til å forene og styrke ungdommene og deres familie.

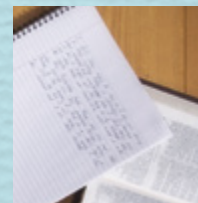
Det er mange muligheter til å innlemme temaet i våre ungdommers liv. Det kan brukes på familiens hjemmeaften, i leksjoner i kirken og i Seminar, som tema for ungdommers taler på nadverdsmøtet, til å berike GUFs åpningsposter, og til å gi fokus for ungdomsaktiviteter som leirer, ungdomskonferanser, fellesaktiviteter, Ny begynnelse og andakter.

Noen forslag til aktiviteter

Her er noen forslag for å innlemme GUFs tema i løpet av året. Du finner flere forslag på youth.lds.org.

“Lær av meg”

Å lære om Jesus Kristus er viktig for å finne fred i ham. Det gir fred og trygghet å vite hvordan han er, finne ut hvordan han levde, og forstå hva han gjør for oss.

Da han var 14 år gammel, ble president Spencer W. Kimball (1895-1985) spurt om han hadde lest Bibelen fra perm til perm. “Jeg hadde lest mange bøker inntil da, morsomme tegneserier og lettere bøker, men mitt anklagende hjerte sa til meg: ‘Du, Spencer W. Kimball, du har aldri lest denne hellige boken. Hvorfor?’”¹ Fra da av gjorde president Kimball det til en vane å “nyt[e] Kristi ord” (2 Nephi 32:3).

- Vurder å be ungdommene føre en studienotatbok for å skrive ned hva de lærer om Jesus Kristus og hans evangelium.
- Du kan be ungdommene forplikte seg til å ta president Russell M. Nelsons utfordring om å “vie en del av sin tid hver uke til å studere alt Jesus sa og gjorde slik det er nedtegnet i [Skriftene]”.² Du kan be dem rapportere i klassen eller på familiens hjemmeaften om hva de lærer og hvordan de anvender det i sitt eget liv.

Ressurser

- Jakobs brev 1:22; Moses 1
- “Den levende Kristus – Apostlenes vitnesbyrd”, *Liahona*, april 2000, 2.
- Russell M. Nelson, “Vi kan bringe Jesu Kristi kraft inn i vårt liv”, *Liahona*, mai 2017, 39-42.
- David A. Bednar, “En Kristus-lignende karakter”, *Liahona*, okt. 2017, 50-53.

“Lytt til mine ord”

Å lytte til Frelserens ord innebærer ikke bare å høre, men å gi akt på (eller adlyde). Stor fred og trygghet kan komme av å vite at vi lever i harmoni med hans lære.

Da han var åtte år gammel, bestemte president Thomas S. Monson seg for å tenne opp et leirbål sammen med sin venn Danny. Det var bare ett problem – jordet de ønsket å bruke, var tørt, stikkende og fullt av ugress. Det var da den unge president Monson fikk en idé: “Jeg sa til Danny: ‘Vi trenger bare å tenne på ugresset. Vi kan bare *brenne* en sirkel i ugresset!’ Han trengte ingen overtalelse, og jeg løp til hytta for å hente fyrstikker...

Jeg tenkte at brannen bare ville brenne så langt som vi ønsket, og så, som ved et trylleslag, slukke seg selv.

Jeg tente en fyrstikk på en stein og satte fyr på det tørre junigresset.” Snart innså guttene at brannen ikke ville slukke seg selv, og løp for å hente hjelp, og brannen ble slukket etter flere timers arbeid.

“Danny og jeg fikk flere vanskelige, men viktige lærdommer den dagen”, sa president Monson, “ikke minst hvor viktig lydighet var.”³

- Be ungdommene studere lydighet i kapittel 6 i *Forkynn mitt evangelium*, herunder delen om lydighet under egenskaper-aktiviteten på slutten av kapitlet.
- Snakk om ting som kan distrahere oss fra å lytte til Herrens ord. Du kan for eksempel be ungdommene erstatte 10 minutters skjermtid med 10 minutter med skriftstudium.
- Spør regelmessig ungdommene hva de vil gjøre på grunn av det de har lært.

Ressurser

- 2 Mosebok 20; Matteus 5:1-12
- “Lydighet”, *Forkynn mitt evangelium: En veiledning i misjonærarbeidet* (2004), 122.
- Hadley Griggs, “Ti minutter om dagen”, *Liahona*, sep. 2017, 58-61.
- Robert D. Hales, “Dersom dere elsker meg, da holder dere mine bud”, *Liahona*, mai 2014, 35-38.

“Gå frem i min Ånds saktmodighet”

Å lære og lytte beskriver hva vi må gjøre. Vi må gjøre det ved å vandre i Hans Ånds saktmodighet.

Å være saktmodig betyr “å utholde urett med tålmodighet og uten bitterhet”,⁴ noe som krever både styrke og ydmykhet. I 1838 forlot Thomas B. Marsh, den første presidenten for De tolv quorum, Kirken, delvis fordi han var sint fordi Kirkens ledere ikke hadde tatt hans hustrus parti i en tvist om melk. I sine senere år beklaget han velsignelsene han hadde mistet, og vendte tilbake til Kirken, og sa: “Jeg har ofte ønsket å vite hvordan mitt *fracfall* begynte, og jeg har kommet til den konklusjon at jeg må ha mistet Herrens ånd... Jeg følte sinne og vrede, og da Herrens ånd forsvant, ble jeg forblindet, slik det står i Skriftene.”⁵

- Frelserens liv var ikke lett. Finn eksempler i Skriftene på tilfeller da Jesus viste saktmodighet i møte med utfordringer. Snakk om hvordan vi kan anvende Frelserens eksempel i situasjoner vi kan oppleve i dag.
- En måte å bli saktmodig på, er å stå til tjeneste for andre. Overvei forskjellige tjenestegjerninger ungdommene kan gjøre hver for seg, eller som gruppe.

Ressurser

- Titus 3:2-5; Moroni 8:26; Lære og pakter 112:13
- Ulisses Soares, “Vær saktmodig og ydmyk av hjertet”, *Liahona*, nov. 2013, 9-11.
- Neal A. Maxwell, “Meekness – A Dimension of True Discipleship”, *Ensign*, mars 1983, 70-74.

“Du skal ha fred i meg”

Fred kan bety forskjellige ting for forskjellige mennesker – håp om at helbredelse er mulig, visshet om at det finnes en vei gjennom vanskelige tider, eller en forsikring om at vi er på rett vei.

- Finn historier om hvordan andre har funnet fred i Kristus på [Mormon.org/easter](https://www.mormon.org/easter) og på side 60 og 63 i dette nummeret. Hvordan har du funnet fred?
- Vurder å se på påskevideoen for 2017, “Fredsfyrsten”, på [Mormon.org/easter](https://www.mormon.org/easter). Du kan gjerne oppfordre ungdommene til å dele videoen på Internett sammen med et vitnesbyrd om hvordan de har funnet fred i Kristus.

Ressurser

- Johannes 14:27; Filipperne 4:7
- W. Christopher Waddell, “Et mønster for fred”, *Liahona*, mai 2016, 90-93.
- Quentin L. Cook, “Fred i sinnet – belønningen for rettskaffenhet”, *Liahona*, mai 2013, 32-36. ■

NOTER

1. Spencer W. Kimball, “Read the Scriptures”, *Friend*, des. 1985, andre omslagsside; se også “What I Read as a Boy”, *Children's Friend*, nov. 1943, 508.
2. Russell M. Nelson, “Profeter, lederskap og guddommelig lov” (verdensomspennende andakt for unge voksne, 8. jan. 2017), broadcasts.lds.org.
3. Thomas S. Monson, “Lydighet gir velsignelser”, *Liahona*, mai 2013, 89-90.
4. *Merriam-Webster's Collegiate Dictionary*, 11. utg. (2003), “meekness”, [merriam-webster.com](https://www.merriam-webster.com).
5. Thomas B. Marsh, i *Journal of Discourses*, 5:206-7 (se også “The Faith and Fall of Thomas Marsh”, i *Revelations in Context: The Stories behind the Sections of the Doctrine and Covenants*, Matthew McBride og James Goldberg, red. [2016], 57-59).

Å SITTE I RÅD

**Forord av eldste M. Russell Ballard
i De tolv apostlers quorum**

I min tjenestegjerning som apostel har jeg konsekvent understreket hvilken styrke og betydning som ligger i rådsforsamlinger, heriblant stavs-, menighets- og hjelpeorganisasjoners råd, samt familieråd. Jeg tror at arbeid i rådsforsamlinger er den mest effektive måten å oppnå virkelige resultater på.

Denne måneden gjennomfører vi noen enkle, men viktige endringer i undervisningsmaterialet som medlemmer av quorumer i Det melkisedekske prestedømme og Hjelpeforeninger studerer når de møtes i sine respektive organisasjoner hver søndag. I tillegg til å studere levende profeters ord fra den siste generalkonferansen, vil vi også "sitte i råd" (L&P 107:89) sammen for å snakke om aktuelle problemstillinger og behov.

FÅ STØRRE KRAFT PÅ
DET MELKISEDEKSKE
PRESTEDØMME OG
HJELPEFORENINGENS MØTER

Når vi lærer å rådføre oss mer effektivt med hverandre, vil Gud velsigne oss med en økt strøm av åpenbaring og forståelse, og større evne til å utføre hans verk.

Av Michael Magleby

Ansvarlig for undervisningsmateriell, Prestedøms- og familieavdelingen

Før denne verden ble skapt, utførte vår himmelske Fader sitt verk ved hjelp av rådsforsamlinger (se L&P 121:32). Helt siden Adam og Eva har Guds folk søkt hans råd i rådsforsamlinger. Gud omtaler faktisk seg selv som "Rådgiver" (Moses 7:35). Tidlig i denne evangelieutdeling begynte Joseph Smith å gjenopprette "den orden som fantes i oldtidens rådsforsamlinger".¹ I dag ledes Kirken av rådsforsamlinger på alle nivåer.

I den senere tid har Kirkens ledere på generalplan rådført seg med hverandre om å styrke Det melkisedekske prestedømmes og Hjelpeforeningens søndagsmøter. Resultatet er nytt undervisningsmaterieell med tittelen *Kom, følg med meg – for Det melkisedekske prestedømme og Hjelpeforeningen*, som øker bruken av generalkonferansetaler og utvider rådsforsamlingenes kraft til våre prestedømsquorumer og Hjelpeforeninger.

“Der hvor vi var, har vi gjort mye godt”, sier eldste Christoffel Golden i De sytti, som var med på å lede denne endringen. “Men Herren vil at vi skal komme videre. Fremgang vil komme som et resultat av denne forandringen til å studere levende profeters ord, og sitte i råd sammen.”

Hjelpeforeningens generalpresidentskap og medlemmer av De sytti møttes nylig til rådsmøte for å drøfte hvordan rådslagning innbyr åpenbaring, øker samholdet og gir styrke. De gir følgende prinsipper, i visshet om at dere vil bygge videre på disse tankene når dere finner løsninger som er riktige for dere, deres menighet eller gren, og deres quorum eller Hjelpeforening.

Kraften i hensikt

“Ettersom dere har kommet sammen... og er enige angående denne sak og har bedt til Faderen i mitt navn, så skal dere motta” (L&P 42:3).

Rådsforsamlinger er et hjelpemiddel til “sammen å søke Herrens vilje”.² Med andre ord er det ikke nok bare å utveksle ideer. Ved å rådføre oss med hverandre, innbyr vi åpenbaring slik at vi kan finne ut hva Herren vil at vi skal gjøre i vår situasjon. Vi vil lykkes bedre med å få en slik erfaring med åpenbaring hvis vi husker på følgende:

1. *Fokus – begynn med et bestemt, meningsfylt problem eller behov.*

Å fokusere på ett enkelt problem eller behov øker vår evne til å gjøre meningsfylte fremskritt. Fokus hjelper oss også å se forbi synlige symptomer (det som skjer) og prøve å forstå underliggende årsaker (hvorfor og hvordan noe påvirker mennesker). Vi kan for eksempel rådføre oss med hverandre om hvordan vi kan veilede og knytte våre ungdommer til himmelen, istedenfor å snakke om hvor mye tid ungdom bruker på å se på skjermer.

2. *Perspektiver – Formuler problemet eller behovet som et spørsmål.* Et emne som er formulert som et spørsmål, kan frembringe doktrinær innsikt. Vi kan spørre: “Hvordan kan vi takle situasjonen på en nyttig og helbredende måte?” eller “Hvilken lære, hvis den ble bedre forstått, ville bidra til å løse problemet?”

3. *Kraft – søk åpenbaring.* Selv om rådsforsamlinger kan ha idédugnad for å finne løsninger, er hensikten med rådet å finne ut hva som er Guds vilje, ikke bare lage en liste over de beste fremgangsmåtene, eller å si: “Det var slik det ble gjort i min forrige menighet.” Eldste David A. Bednar i De tolv apostlers quorum har sagt at vi ikke trenger møter. Vi trenger erfaringer med åpenbaring.³ Å sitte i råd sammen avdekker effektive løsninger som fører til handling.

Kraften i deltagelse

“Velg en lærer blant dere, og la ikke alle tale på én gang, men la én tale om gangen, og la alle lytte til det han sier, slik at når alle har talt, kan alle være oppbygget av alle, og for at alle kan få det samme privilegium” (L&P 88:122).

I rådsforsamlinger møtes enkeltpersoners og organisasjonens – menighetens eller grenens – interesser på en unik måte, særlig hvis deltagerne forstår følgende:

1. *Hvert rådsmedlem har en viktig rolle.* Rådsmedlemmene skulle delta aktivt i, men ikke dominere rådsforsamlingen. Paulus sa: “Øyet kan ikke si til hånden: Jeg trenger deg ikke! – eller hodet til føttene: Jeg har

ikke bruk for dere! Men tvert imot: De lemmer på legemet som synes å være de svakeste, de er nødvendige” (1 Korinterbrev 12:21-22).

2. *Rådsmedlemmer ønsker å tilføye lys.* Profeten Joseph Smith sa “at før noen protesterer mot en sak som bringes frem for et råd for overveielse, skulle han være sikker på at han kan kaste lys over emnet istedenfor å spre mørke, og at innvendingen er grunnlagt på rettferdighet”.⁴

3. *Rådsmedlemmer prøver å stå sammen.* Til tross for forskjellige perspektiver, forsøker rådets medlemmer å enes for å “motta veiledning fra Den hellige ånd”.⁵ Joseph Smith sa en gang under et rådsmøte at “for å motta åpenbaring og himmelens velsignelser, var det nødvendig å ha våre sinn rettet mot Gud og utøve tro og bli av ett hjerte og ett sinn”.⁶

Kraften i handlingsplaner

“Så ethvert menneske både i lære og prinsipp som angår fremtiden, kan handle i henhold til den moralske handlefrihet som jeg har gitt det” (L&P 101:78).

Et rådsmøte er ufullstendig uten planer for å handle ifølge den åpenbaring som mottas. Rådsmedlemmene skulle oppfordres til å påta seg konkrete forpliktelser som de vil omsette i handling. “På slutten av rådsmøtene må det tildeles oppgaver”, sier søster Jean B. Bingham, Hjelpeforeningens generalsekretær. “Det viktigste arbeidet foregår mellom møtene.”

Lederen leder rådet til enighet og felles forståelse. Deretter leder han

eller hun an ved å gi og skrive ned oppgaver for senere oppfølging. Søster Sharon Eubank, førsterådgiver i Hjelpeforeningens generalpresidentskap, tilføyer: “Kraften ligger hos oss. Når vi forplikter oss til å handle, vil Herren helliggjøre vår innsats (se L&P 43:9). Å melde seg frivillig til og avlegge rapport om oppgaver er det som gir en pakt kraft.”

Lederens rolle

“Taleren var ikke bedre enn tilhørerne, heller ikke var læreren bedre enn elevene. På den måten var de like” (Alma 1:26).

For å forbedre våre rådsmøter, unngår vi verdslige lederskapsprinsipper. I Herrens rike er lederen “alles trel” (Markus 10:44). På samme måte gir rådslederen, enten det er en presiderende autoritet eller en lærer, fokus uten å være fokuspunktet. Han eller hun unngår å være den dominerende stemmen eller ta stilling før rådet har sagt sitt.

Rådslederen har en viktig oppgave med å formulere hensikten, tilrettelegge diskusjonen og oppfordre deltagerne til å forplikte seg til å handle. Rådet fungerer bedre når rådslederen lytter, veileder, oppfordrer, beskytter og bekrefter.

1. *Lytte.* Gode ledere lytter til taleren og Den hellige ånd. “Jeg tror dømmekraftens gave virker mer effektivt”, sa eldste Bednar, “når vi lytter enn når vi snakker.”⁷

2. *Veilede.* En rådsleder veileder samtalen, slik at ideer kan utvikle seg. Etter behov omformulerer lederen

diskusjonen eller pensler den kjærlig inn på et annet spor.

3. *Oppfordre.* Herren sprer åpenbaring blant medlemmene av et råd. Ved å oppfordre alle – også de tilbakeholdne – til å komme med forslag, øker muligheten for å finne frem til hva som er Herrens vilje.

4. *Beskytte.* En rådsleder skaper et miljø hvor det er trygt og passende å dele sine tanker med hverandre ved å bry seg om dem som bidrar, og beskytte dem mot kritikk og bli bedømt. Følsomme emner krever omhyggelig veiledning. Saker som er konfidensielle, må forbli det.

5. *Bekreft.* Når deltagerne deler tanker og forslag, bekrefter en leder innspillene ved å uttrykke takknemlighet og forbinde relaterte tanker. Denne bekreftelsen hjelper deltagerne

å føle seg som en del av åpenbaringsprosessen og å anstrenge seg for å sørge for at innspillene deres er nyttige.

Nytt undervisningsmateriell, nytt engasjement

Med dette nye året og nytt undervisningsmateriell, følger en epoke med nytt engasjement. Vi er velsignet med Jesu Kristi gjengitte evangelium. Det er vårt ansvar og privilegium å søke hans veiledning og utføre hans verk. Dette skrittet fremover på søndagens møter i Det melkisedekske prestedømme og Hjelpeforeningen handler ikke bare om å ha en leksjon om arbeidet. I stedet skal vi “sitte i råd” og fremme gode gjerninger – gjerninger som vil “stange mange mennesker til Sion som skal komme med evighetens frydesang” (L&p 66:11). ■

NOTER

1. Joseph Smith, i “Minutes, 17 February 1834”, josephsmithpapers.org.
2. *Håndbok 2: Kirkens administrasjon* (2010), 2.4.4.
3. Se David A. Bednar, “Paneldiskusjon” (verdensomspennende opplæringsmøte for ledere, nov. 2010), broadcasts.lds.org.
4. *Profeten Joseph Smiths læresetninger*, red. Joseph Fielding Smith (1976), 94.
5. *Håndbok 2*, 3.3.2.
6. Joseph Smith, i “Minutes, 27-28 December 1832”, 3, josephsmithpapers.org.
7. David A. Bednar, “Paneldiskusjon.”

HVA ER ANNERLEDES PÅ DET MELKISEDEKSKE PRESTEDØMMES OG HJELPEFORENINGENS MØTER?

Den første søndagen i måneden ledes samtalen på møter i Det melkisedekske prestedømme og Hjelpeforeningen av et medlem av presidentskapet eller gruppelederen. Disse møtene er rådsmøter hvor vi skal “undervise og oppbygge” (L&p 43:8) mens vi rådfører oss med hverandre om problemer og behov. Disse samtalen fører til handling – både individuelt og kollektivt.

På andre søndager rapporterer vi og følger opp vår samtale og våre oppgaver. Etter behov gir og skriver vi ned nye oppgaver. Samtalene under disse møtene fokuserer på undervisning fra generalkonferansetaler og spesielle emner utvalgt av Kirkens ledere på generalplan, og blir ledet av et medlem av presidentskapet, en gruppeleder eller en kalt lærer. Følelsen vi har under disse samtalen, motiverer oss til personlig handling og forandring.

Av eldste
M. Russell Ballard
i De tolv apostlers quorum

Familiens

EVIGE BETYDNING

Templer er svært viktige for siste-dagers-hellige fordi det er der par blir viet for tid og all evighet, ikke bare til døden skiller dem ad. Slik Kirken erklærte i “Familien – en erklæring til verden” for 23 år siden: “Ekteskap mellom en mann og en kvinne er innstiftet av Gud, og... familien står sentralt i Skaperens plan for hans barns evige fremtid.”¹

Denne læren forklarer våre sterke standpunkter om familien. Vi tror også at vi skal strekke oss ut til alle mennesker med forståelse, kjærlighet og medfølelse. Min tale vil først fokusere på de doktrinære grunnene til at tradisjonelle familier spiller slik en viktig rolle i vår kirke. For det annet vil jeg forklare forholdet mellom religiøse følelser rundt familien og religionsfrihet. Til slutt vil jeg foreslå noen veiledende

prinsipper om å strekke seg ut til andre rundt oss, til tross for eventuelle misforståelser eller meningsforskjeller.

I sin tale under den niende verdenskongressen om familier i Salt Lake City, Utah, sa eldste M. Russell Ballard at de som tror på det tradisjonelle ekteskap, må mønstre all den støtte de kan gi for å styrke og beskytte sin tro, familie og frihet.

Kirkens trosoppfatninger om familien

For å forklare bakgrunnen for vår kirkes trosoppfatninger om familien, vil jeg sitere teksten fra en sang som ofte synges av våre barn, som heter “Før vi ble født”. Denne sangen forklarer hvor vi kommer fra, hvorfor vi er her og hvor vi skal hen. Det er det siste-dagers-hellige kaller frelsesplanen – en evig plan fra vår himmelske Fader.

*Før vi ble født her på jorden, var himlen vårt hjem.
Vi bodde sammen med Gud, og han ledet oss frem.
Der fikk vi lære å kjenne en strålende plan
som tilbyr frelse for alle Guds elskede barn.*

*Faderen ønsket at en fylt med kjærlighet stor
ofret sitt liv for å frelse hans barn på vår jord.
En av Guds sønner sa: "Æren skal tilkomme meg."
Jesus sa: "Fader, send meg. Æren tilkommer deg."*

*Jesus ble valgt og til jord som Messias kom ned,
overvant ondskap og død da på korset han led,
ga oss et håp om en strålende fremtid hos seg.
Hjemme i himlen han venter på deg og på meg.²*

Ha denne sangen i tankene mens jeg forklarer noen viktige elementer i frelsesplanen som vil understreke vår egen og familiens udødelighet og evige natur.

Før dette livet levde vi sammen med Gud, som er vår himmelske Fader. Han er våre ånders far i bokstavelig forstand, og vi er hans åndebarn. Derfor er alle som blir født inn i dette livet, åndelige brødre og søstre.

"Hele Guds hensikt – hans gjerning og hans herlighet – er å gjøre oss alle i stand til å nyte godt av alle hans vel-signelser." Vårt valg om å adlyde eller nekte å adlyde hans bud, avgjør vår evige fremtid. "Jesus Kristus står sentralt i Guds plan. Ved sin forsoning oppfylte Jesus Kristus sin Faders hensikt og gjorde det mulig for oss alle å få udødelighet og evig liv."³ Ekteskap og familieband blir beseglet ved prestedømmets myndighet til å vedvare på den andre siden av graven, hvis vi blir viet "for tid og all evighet" i templet (L&p 132:7).

Jeg håper denne korte oversikten vil hjelpe dere å forstå hvor fullstendig knyttet vår teologi er til den tradisjonelle familien. Samfunn, lover og folkemeninger kan forandre seg, men samfunnets versjon av familien kan ikke gjøre det, og vil ikke erstatte Guds hensikt og plan for sine barn.

I dagens samfunn, hvor ekteskap og barn blir stadig mer

marginalisert, står ikke Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige alene om å utpeke den tradisjonelle familien som en av dens viktigste doktrinære elementer.

Pave Frans har sagt: "Han [Gud] har skapt menn og kvinner til lykke, til å dele sin reise med noen som utfyller dem, til å ha den vidunderlige opplevelsen av kjærlighet – til å elske og bli elsket, og til å se sin kjærlighet bære frukt i form av barn."⁴

Baptistkirken erklærer: "Ekteskap er foreningen av en mann og en kvinne i en paktsforpliktelse for livet... Mann og hustru er likeverdige for Gud, ettersom begge er skapt i Guds bilde."⁵

Vår doktrinære tro om den evige familie og uttalelser fra andre fremtredende kristne ledere gjør det lettere å forstå hvorfor vi er så opptatt av å pleie, beskytte og fremme tradisjonelle familier.

Verdslig støtte til religiøse synspunkter

Det finnes dem som mener at en slik lære og slike uttalelser er irrasjonelle religiøse ideer. I juni 2015 strakk imidlertid USAs Høyesterett seg langt for å anerkjenne at oppriktige og fornuftige mennesker kan ha en annen oppfatning, selv når de anerkjenner likekjønnet ekteskap:

"Ekteskap er hellig for dem som etterlever sin religion...

Det finnes utallige henvisninger til ekteskapets skjønnhet i religiøse og filosofiske tekster som strekker seg over tid, kulturer og trossamfunn, så vel som i kunst og litteratur i alle deres former. Det er rimelig og nødvendig å si at disse henvisningene er basert på den forståelse at ekteskap er en forening mellom to personer av motsatt kjønn...

Ekteskap er etter deres mening av natur en kjønnsdifferensiert forening av mann og kvinne. Dette synet har lenge rådet – og fortsetter å råde – i god tro blant fornuftige og oppriktige mennesker her, og over hele verden."⁶

Høyesterett anerkjente med rette at mange oppriktige og fornuftige mennesker i verden fortsetter å anerkjenne tradisjonelt ekteskap.

Tro, familie og frihet

Når man forstår at fornuftige og oppriktige mennesker kan se på ekteskap som bare mellom personer av motsatt kjønn, må det offentlige rom ta hensyn til slike synspunkter, og religionsfriheten må beskytte dem. Ettersom religiøs tro kan påvirke hvordan troende ser på selve hensikten med livet, vil faktisk slike synspunkter prege deres samhandling med samfunnet.

Jeg tenker på nyhetsartikkelen om små barn hvis lærer leste en historie for dem om to prinser som forelsket seg. Læreren fremla dette materialet uten forvarsel. Da foreldrene ba om å bli varslet dersom denne historien skulle leses igjen i fremtiden, nektet skolen.⁷

Ville det virkelig ha skadet skoleledelsen om de lot foreldrene trekke sine barn ut når materialet som ble undervist, var i strid med deres tro? Skolens avgjørelse virker som et direkte angrep på foreldrenes rolle i barnas oppdragelse.

Vi lever i en tid med ytterligheter. Kompromisser synes ofte vanskelige og fjerne. Vi hører historier om dem som har forsøkt å være tro mot sine normer, bare for å bli anklaget for skinnhellighet eller intoleranse eller bli straffet på en tilsynelatende urimelig måte.

De fleste av verdens nesten 200 nasjoner, heriblant USA, anerkjente foreldrenes privilegier med hensyn til å undervise sine barn da de undertegnet FN's konvensjon om sivile og politiske rettigheter. Paragraf 18 i denne traktaten lyder: "Partene... forplikter seg til å respektere foreldrenes frihet... til å sikre sine barns religiøse og moralske utdannelse i samsvar med sin egen overbevisning."⁸

Denne internasjonale menneskerettighetsbeskyttelsen er i samsvar med Kirkens syn, slik det står i familieerklæringen: "Foreldre har en hellig plikt til å oppdra sine barn i kjærlighet og rettferdighet... til å lære dem å elske og tjene hverandre [og] til å overholde Guds bud... Ektemenn og hustruer – mødre og fedre – vil bli holdt ansvarlige for Gud når det gjelder å oppfylle disse forpliktelsene."⁹

Det kan føles som om tidevannet slår imot oss, men vi har rikelig med støtte for å fortsette å holde på og bevare vårt syn på tradisjonelt ekteskap. Jeg har nevnt bare noen få kilder. Det finnes mange flere.

Vi må samle all den støtte vi kan for å styrke og beskytte våre trosoppfatninger, familier og friheter. Enkelte prøver aktivt å frata oss disse rettighetene. En nyhetsartikkel meldte at millioner av dollar har blitt pøst ut for å bekjempe religionsfriheten i USA.¹⁰

Med hensyn til slike trusler, syns jeg min kollega, eldste Dallin H. Oaks i De tolv apostlers Quorum, har sagt det best: “Selv når vi prøver å være saktmodige og unngå strid, må vi ikke gå på akkord med eller utvanne vår plikttroskap mot de sannhetene vi forstår. Vi må ikke oppgi våre standpunkter eller våre verdinormer.”¹¹

Hvis de som kjemper mot oss, er oppriktige i sitt engasjement for verdinormene mangfold og likestilling, bør vi kunne samarbeide om å finne medfølelse og fred. Å påtvinge noen en annens trosoppfatninger, slik som med barna som fikk opplest materiale i strid med foreldrenes ønsker, reduserer mangfoldet og forskyver likestillingsbalansen. Ved å inngå kompromisser og vise kjærlighet til alle Guds barn, som er våre brødre og søstre, kan vi skape en fredelig og mangfoldig billedvev av idealer og trosoppfatninger.

Veiledende prinsipper om å elske hverandre

Nå som jeg har beskrevet betydningen av tradisjonelt ekteskap, og at vi må forsvare våre rettigheter, vil jeg forklare hvorfor vi skulle strekke ut en hånd for fellesskap med dem som vi er uenige med. Jesus Kristus befalte:

“Elsk deres fiender, velsign dem som forbanner dere, gjør vel imot dem som hater dere, og be for dem som forfølger dere,

for at dere kan bli barn av deres Far i himmelen”
(Matteus 5:44-45).

På samme måte som vi ikke vil og ikke bør unngå familiemedlemmer som vi er uenige med, hverken kan eller bør vi unngå dem som ser annerledes ut eller tenker eller oppfører seg annerledes enn vi gjør. Vi viser vår beste menneskelighet når vi viser kjærlighet og vennlighet overfor alle Guds barn. Vi viser vårt disippelskap når vi unngår stridigheter, når vi nekter å bruke hånlige merkelapper, og når vi kommer til det offentlige rom for å oppnå rettferdige resultater ved hjelp av forståelse og gjensidig respekt.

Kirken støttet nylig lovgivning som balanserte homofiles ønsker med dem som har tradisjonelle religiøse synspunkter

og deres ønsker. Lovgivningen beskytter homofile mot å bli oppsagt eller nektet bolig på bakgrunn av sin seksuelle legning eller identitet. Samtidig beskyttes den religiøse samvittighet og retten til å praktisere dypt forankrede religiøse trosoppfatninger av denne robuste lovgivningen.¹²

Ingen av partene oppnådde alt de ønsket, men vårt samarbeid med de homofiles representanter og Utahs lovgivende forsamling reduserte splittelsen i våre lokalsamfunn uten å ofre viktige prinsipper.¹³ Vi kan vise hverandre kjærlighet uten å gå på akkord med personlige guddommelige idealer. Og vi kan snakke om disse idealene uten å marginalisere andre.

Jesus Kristus var det fremste eksempel på kjærlighet til andre. Bare noen timer før han begynte den smertefulle prosessen med å betale for våre synder, møtte han sine apostler for å delta i påskemåltidet – hans siste måltid – og gi dem de siste instruksjoner han skulle gi dem i jordelivet. Blant hans læresetninger finner vi denne gripende og livsendrende erklæringen: “Et nytt bud gir jeg dere. Dere skal elske hverandre! Som jeg har elsket dere, skal også dere elske hverandre” (Johannes 13:34).

Vi kan være konkrete og engasjerte med hensyn til fordelene med ekteskap mellom en mann og en kvinne uten å ringeakte eller forurette dem som tenker annerledes. Uavhengig av tro eller praksis, skulle vi som brødre og søstre strebe etter å forstå hverandre. Husk at hver av oss til slutt, enten vi er gift eller enslig, er en unik del av Guds plan.

Konklusjon

Profeten Joseph Smith og hans bror Hyrum ble drept av en mobb 27. juni 1844 mens de satt varetektsfengslet. Etter deres martyrdød truet forfølgelse og mobber med å tilintetgjøre Kirkens medlemmer mens de bygde Nauvoo tempel. De kjempet imidlertid videre, selv om de visste at de ville bli nødt til å forlate det. Før de ble drevet ut av mobbene, var de i templet dag og natt for å inngå hellige løfter som ville forene dem som familier for evig.¹⁴

Da de foretok reisen til Saltsjødalen, betalte oldeforeldre på både min mor og min fars side en enorm pris i form av lidelse og forsakelse. Pionerfamilier ble adskilt ved døden, og til tross for at de måtte begrave barn, ektefelle, foreldre,

besteforeldre og venner på sin reise vestover, kjempet de seg videre.

Deres tro på en guddommelig plan utarbeidet av himmelske foreldre som elsker oss, ga dem mot i møte med enorme utfordringer. De søkte et sted hvor de kunne oppdra sine barn til å elske Gud og tjene ham, uten å bli forfulgt for det. Jeg takker dem for at de ledet an.

Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Helliges lære og teologi begynner og slutter bokstavelig talt med familien. Jeg gjen-tar det jeg sa tidligere: Vi tror at vi levde før dette jordelivet som medlemmer av Guds åndelige, førjordiske familie, og at vi som barn av himmelske foreldre skal forberede oss mens vi er på jorden, til å vende tilbake for å motta velsignelsene som loves dem som holder Guds bud.

Denne kunnskapen vil forberede oss til den dagen vi dør, og med sikkerhet vet den sanne hensikt med hans plan for oss, når vi vender tilbake til Guds hellige nærhet. Slik det står i familieerklæringen: "Vi ber inntrengende ansvarsbevisste borgere og myndigheter overalt om å fremme tiltak for å bevare og styrke familien som samfunnets grunnleggende enhet."¹⁵ ■

Fra en tale holdt 27. oktober 2015.

NOTER

1. "Familien – En erklæring til verden", *Liahona*, nov. 2010, 129.
2. "Før vi ble født", *Liahona* april 1999, B5.
3. *Forkynn mitt evangelium: En veiledning i misjonærarbeidet* (2004), 48.
4. "Pope Francis's Homily at the Family Synod's Opening Mass", *Catholic Herald*, 4. okt. 2015, catholicerald.co.uk.
5. "Basic Beliefs: Family", Southern Baptists Convention, sbc.net/aboutus/basicbeliefs.asp.
6. Obergefell et al. v. Hodges, 576 U.S. (2015), supremecourt.gov.
7. Se "Teacher, School Sued over Gay Fairy Tale", NPR, 27. april 2006, npr.org.
8. "International Covenant on Civil and Political Rights", paragraf 18, FNs konvensjon om sivile og politiske rettigheter, ohchr.org.
9. "Familien: En erklæring til verden", 129.
10. Se Kevin Jones, "LGBT Grant-maker Wants to Win Religious Liberty Fight within Three Years", Catholic News Agency, 29. juli 2015, catholicnewsagency.com.
11. Dallin H. Oaks, "Ha kjærlighet for andre, og lev med meningsforskjeller", *Liahona*, nov. 2014, 26.
12. Se Dennis Rombo, "LDS Church, LGBT Advocates Back Anti-Discrimination, Religious Rights Bill", *Deseret News*, 4. mars 2015.
13. Se "Utah Lawmakers Introduce Bill Balancing Religious Freedom and Nondiscrimination Protections", 4. mars 2015, mormonnewsroom.org.
14. Se *Kirkens historie i tidenes fylde – elevhåndbok*, 2. utg. (Kirkens skoleverks håndbok, 2003), 302-04.
15. "Familien – En erklæring til verden", 129.

EKSEMPLER PÅ TRO

Livet ble utfordrende da Amanda var tenårings, og hun kom bort fra Kirken fordi hun søkte nye opplevelser. Etter noen år følte Amanda seg tom. Å finne lykke begynte med et viktig spørsmål.

FOTO: CODY BELL

Amanda Jiri

Cape Town, Sør-Afrika

Jeg var inaktiv i ca åtte år. I løpet av denne tiden rotet jeg meg bort i feil venner. Mor var uheldelig syk. Jeg var ganske langt nede. Jeg følte meg tom innvendig. Jeg begynte å tenke: "Når var jeg sist virkelig lykkelig?"

Så kom jeg til å tenke på da jeg var i Unge kvinner. Det gikk opp for meg at det var da jeg sist følte sann lykke. Jeg bestemte meg for å gå tilbake til kirken følgende søndag. Jeg snakket med grens-presidenten, og tok fatt på min omvendelsesreise.

Kort tid senere ble jeg kalt til å arbeide med de unge kvinnene. Da vi fremsa Unge kvinners tema, husket jeg det umiddelbart! Hver gang jeg fremsier temaet nå, får jeg en bekreftelse på at det er i Kirken jeg hører hjemme.

FINN MER

Se mer om Amandas søken etter lykke på liahona.lds.org.

Lær mer om hvordan du finner lykke av president Thomas S. Monson på lds.org/go/11839.

SVAR PÅ HVERANDRES BØNNER

Jeg var i ferd med å avslutte misjonen min i Chicago Illinois syd misjon, da jeg fikk spesiell tillatelse til å besøke et tidligere område og spise middag sammen med familien Tremillo. Jeg hadde virket i menigheten deres i et helt år, og vi var blitt nære venner.

Under middagen oppfordret bror Tremillo meg til å dele minst ett buskap om lykke på hjemveien. Han sa at Herren ville sette noen på flyet mitt som ville trenge min hjelp. Det lovet jeg ham at jeg skulle.

Fra da av og til jeg forlot Chicago, ba jeg også å få en bekreftelse på at Herren ville godta det offer som misjonen min hadde vært.

Tre uker senere gikk jeg ombord i flyet som skulle bringe meg hjem. Da

jeg nærmet meg setet, så personen i setet ved siden av mitt opp. "Du tuller!" sa hun. "Jeg kan ikke tro det!"

Min første tanke var: "Flott, hun hater mormoner!" Da jeg satte meg, sa hun at hun het Kelly, og at hun var en ny konvertitt. Hun ga uttrykk for hvor glad hun var for at en misjonær satt ved siden av henne. Kelly fortalte meg at den forrige person hun hadde sittet ved siden av, var negativ til Kirken og uvennlig i måten hun uttrykte sin mening om Kellys nye tro. Kelly var forvirret og hadde spørsmål. Hun hadde bedt om svar og trøst.

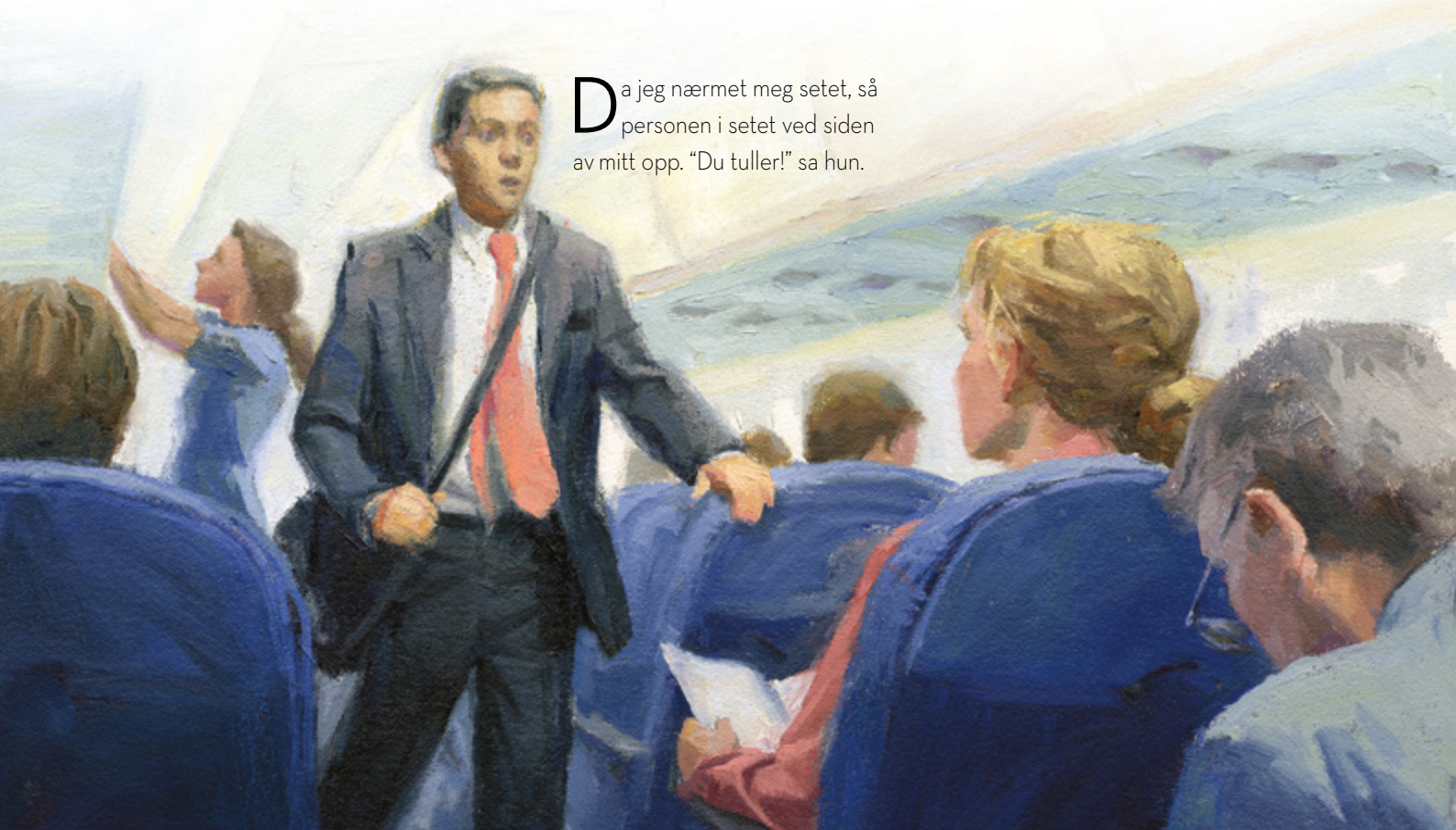
Jeg holdt en bønn i mitt hjerte og vitnet om evangeliets sannhet og Guds kjærlighet til sine barn, også henne. Jeg fortalte henne om det rådet

jeg hadde fått av bror Tremillo. Jeg sa at Gud hadde forberedt dette spesielle øyeblikket bare for henne.

Med tårer i øynene, takket Kelly meg. Hun sa også: "Jeg skjønner at du har vært en god misjonær og at Herren godtar ditt offer." I det øyeblikket følte jeg Guds dype kjærlighet til meg. Det var min tur til å gråte. Med tårer i øynene, takket jeg Kelly og sa at hun hadde vært et svar på min bønn. Jeg svarte på noen flere av spørsmålene hennes, og vi utvekslet e-postadresser.

Flyet vårt landet, og vi vinket farvel da hun gikk til sitt neste fly. Jeg vil alltid være takknemlig for at vår himmelske Fader var villig til å velsigne oss på en slik gripende måte. ■
Levi Kempton, Arizona, USA

Da jeg nærmet meg setet, så personen i setet ved siden av mitt opp. "Du tuller!" sa hun.

JEG TOK MEG AV MITT SYKE BARN OG MITT KALL

Da jeg ble kalt som rådgiver i Unge kvinners organisasjon i menigheten, tok jeg imot kallet, men jeg var bekymret for hvordan jeg skulle klare det. Jeg følte meg uforberedt, og jeg strevde med en prøvelse.

Tre måneder før jeg mottok dette kallet, hadde min lille gutt Nicolas blitt født etter et risikofylt svangerskap. Han trengte konstant medisinsk behandling. Noen uker etter fødselen dukket det opp en liten rød flekk på øyelokket hans som begynte å vokse gradvis. Barnelegen forklarte at det var en godartet svulst som ville forsvinne etter at Nicolas hadde fylt ett år. Svulsten utviklet seg imidlertid raskt. Den fylte øyehulen og ville til slutt føre til at synet hans ble permanent skadet hvis den ikke ble behandlet.

Vi tok den vanskelige beslutningen om å begynne med cellegiftbehandling. Den skjøre kroppen til Nicolas reagerte negativt på behandlingen. Han hadde daglig feber, konstante infeksjoner og lav vekt. Prosessen fikk ham til å gråte mye. Kallet mitt ble stadig vanskeligere å utføre under disse omstendighetene. Jeg skjønnte ikke hvordan jeg skulle klare det.

Heldigvis støttet mannen min meg.

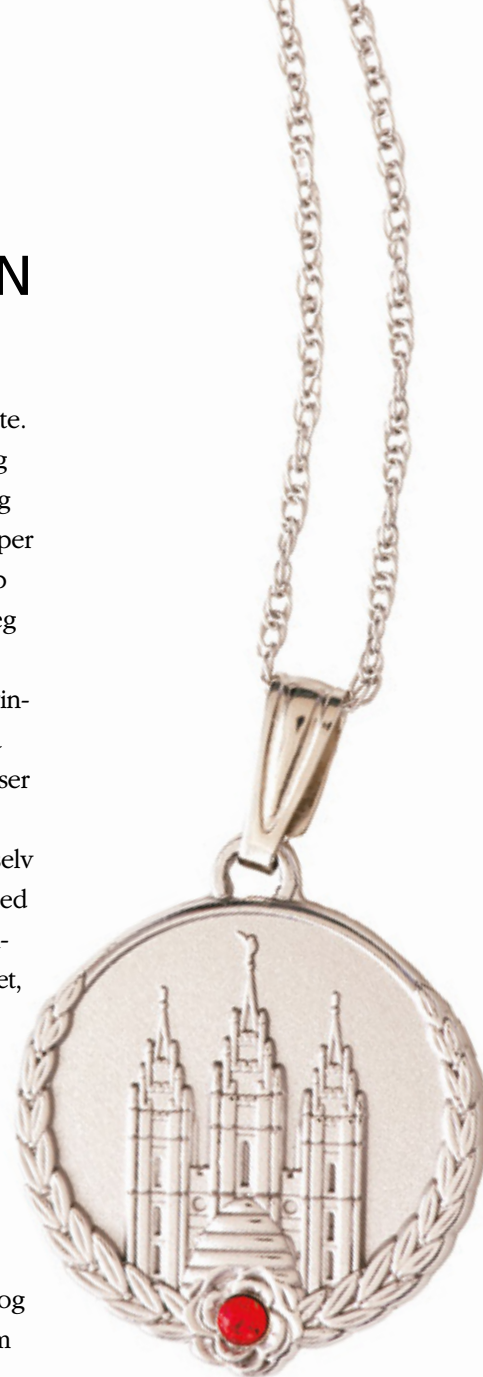
Sammen følte vi at jeg skulle fortsette. Unge kvinners president støttet meg også. Hun var en trofast og tålmodig søster. Hun hjalp meg å se egenskaper jeg ikke visste at jeg hadde, og hjalp meg å finne måter å tjene på som jeg ikke hadde tenkt på.

Å være sammen med de unge kvinnene hver uke hjalp meg å tenke på andre ting enn sprøyter, undersøkelser og leger. Det hindret meg i å kaste bort tiden på å synes synd på meg selv eller spørre hvorfor dette skjedde med min lille engel. Kallet mitt var en velsignelse, og før jeg visste ordet av det, vokste Nicolas og behandlingen ble avsluttet. Nicolas ble en frisk og glad gutt som var full av energi.

Å tjene disse tapre døtrene av vår himmelske Fader har hjulpet meg å overvinne følelser av utilstrekkelighet, utvikle evige vennskapsbånd, oppdage mine talenter og forbedre mine ansvarsoppgaver som mor og hustru.

Herren fjerner ikke alltid våre prøvelser, men jeg vet av hele mitt hjerte at han alltid er villig til å hjelpe oss å ha styrke til å møte dem. ■

Ariele Queiroz Meyer Fischer,
Santa Catarina, Brasil

Mitt kall i Unge kvinner ble stadig vanskeligere å utføre. Jeg skjønnte ikke hvordan jeg skulle klare det.

MIN BØNN PÅ TAKET

På en regntung høstdag gikk jeg opp på loftet og la merke til en lekkasje. Vannet dryppet fra endene av takspiker mellom to bjelker. Mange år tidligere hadde jeg gjort mange reparasjoner på huset, og var ikke redd for å ta fatt på nye prosjekter. Men denne gangen opplevde jeg personlige problemer og manglet selvtillit. Jeg følte ikke at jeg hadde følelsesmessig styrke til å håndtere lekkasjen, selv om jeg visste at noe måtte gjøres før vinteren.

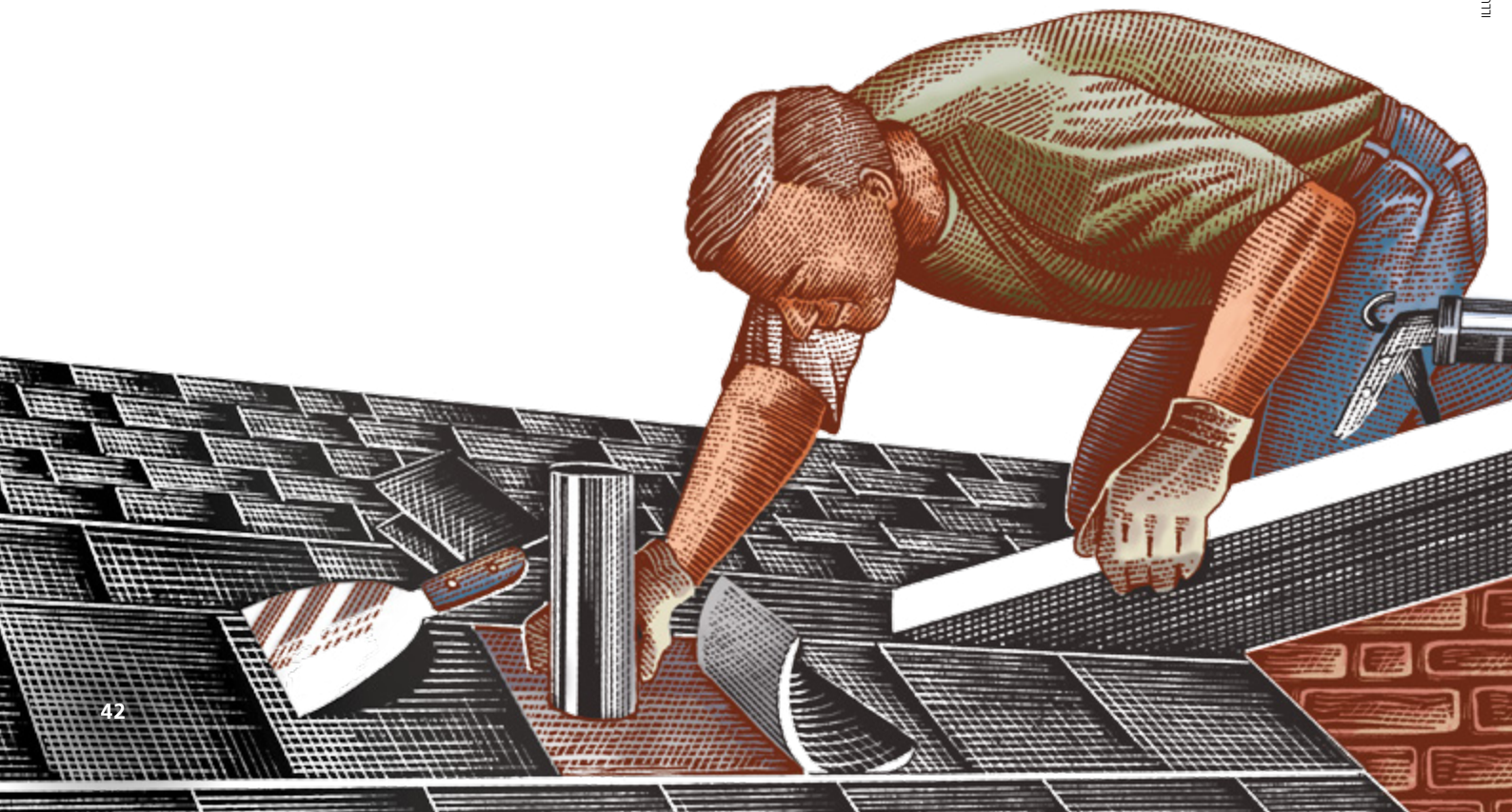
En uke eller to senere gikk jeg opp på taket med en verktøykniv, en sparkelspade og en fugepistol full av taktjære. Jeg tenkte at det bare gjaldt å finne kilden til lekkasjen og dekke den med klissete tjære. Men jeg ante ikke hvor kilden var. Jeg følte meg

motløs. Jeg stoppet opp og holdt en bønn, og ba Herren om å lede meg til det riktige stedet så jeg kunne reparere lekkasjen. Jeg trodde at han bare skulle vise meg stedet. I stedet kom ett ord til meg – *undersøk*.

Dette var ikke svaret jeg ønsket, men jeg begynte å se meg rundt. Jeg rettet blikket mot en ventil. Jeg rev opp to små shingellapper ved ventilen, og så det som så ut til å være en lekkasjekilde. Jeg skar bort gammel, tørr tjære og påførte rikelig med ny tjære. Jeg byttet shingellappene, og på mindre enn en time var jobben gjort. Tungsinnnet lettet, og det føltes godt å ha gjort det jeg hadde for å løse problemet. Neste gang det regnet, så jeg etter lekkasjer på loftet og fant det tørt! Jeg tenkte på Oliver Cowdery, som

ikke hadde “[tenkt] mer på det enn å adspørre” (L&p 9:7). I likhet med ham, hadde jeg forventet at Herren bare skulle gi meg et raskt svar på bønnen min uten noen innsats fra min side. Så tenkte jeg på hvor oppmuntret jeg hadde blitt da jeg hadde gjort min egen innsats for å “tenke det ut” (L&p 9:8) – for å undersøke. Jeg lærte at Herren ikke vil gjøre alt for oss. Han vil hjelpe og veilede oss, men det forventes også at vi gjør det vi kan selv, fordi dette gir personlig vekst. ■
Valiant K. Jones, Michigan, USA

Jeg måtte bare finne kilden til lekkasjen, men jeg hadde ingen anelse om hvor den var, så jeg stoppet opp og holdt en bønn.

VAR DETTE SLUTTEN AV MITT LIV?

Jeg var den friske faren til to vakre barn og mannen til en fantastisk og hardtarbeidende hustru. Jeg hadde en god jobb med stabil inntekt. Livet virket perfekt, men min verden begynte å falle i grus da jeg fikk diagnosen nasofaryngealkreft, en sjelden form for kreft i hode og hals.

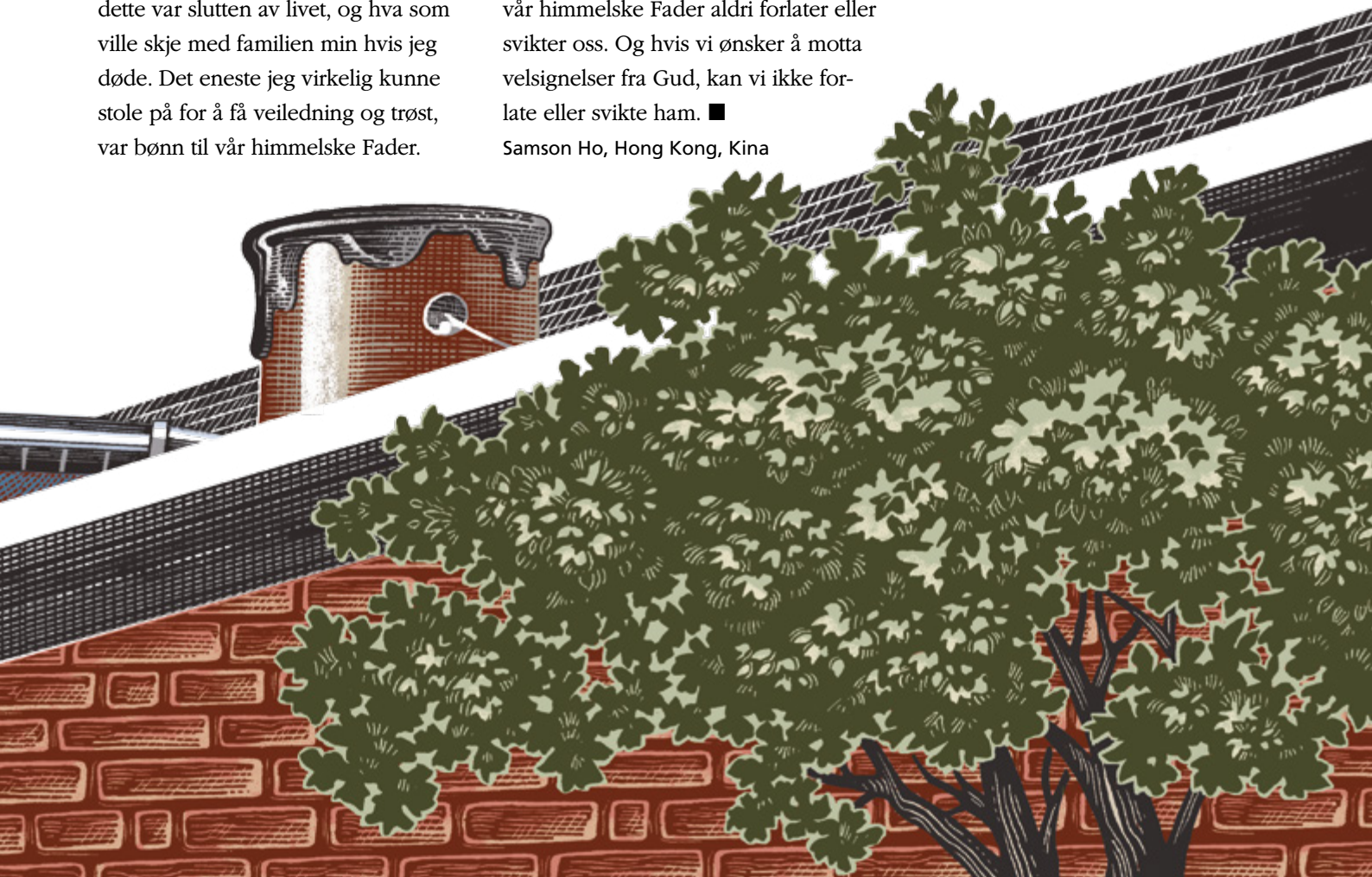
Jeg var rådgiver til biskopen den gangen, og vi arrangerte vår årlige basketballturnering i kirken da jeg begynte å føle meg svært syk. Jeg gikk til legen, og etter mange laborieprøver sa han at jeg hadde nasofaryngealkreft i stadium fire. Jeg ble bekymret og redd. Jeg lurte på om dette var slutten av livet, og hva som ville skje med familien min hvis jeg døde. Det eneste jeg virkelig kunne stole på for å få veiledning og trøst, var bønn til vår himmelske Fader.

Etter tre dager med konstant bønn, følte det som om en mild røst hvisket: "Frykt ikke."

Fra det øyeblikket av var frykten for døden ikke lenger noe jeg tenkte på. Men det var likevel vanskelig for meg. Det var en periode da jeg ikke kunne svelge mat og jeg var for syk til å sove, men jeg ga aldri opp eller vendte meg bort fra Gud – og han har hjulpet meg.

Kreften min har vært i remisjon i mer enn 18 år. Jeg vet ikke hvor lenge Gud vil la meg leve, men jeg er glad for at jeg fremdeles kan utføre tjeneste for mine brødre og søstre. Jeg vet at vår himmelske Fader aldri forlater eller svikter oss. Og hvis vi ønsker å motta velsignelser fra Gud, kan vi ikke forlate eller svikte ham. ■

Samson Ho, Hong Kong, Kina

Hjemme tidligere enn planlagt

Av Destiny Yarbro

Både mor og far har vært på misjon. I ung alder hørte jeg historiene fra deres misjon, og drømte om dagen da jeg skulle få tjene Herren som heltidsmisjonær.

Misjonsforberedelsene mine var en av de beste periodene i mitt liv. Jeg var nærmere Herren enn noen gang før. Jeg fikk mitt misjonskall til Ungarn Budapest misjon, og kom til opplæringscenteret for misjonærer i Provo (MTC), fast bestemt på å gi alt for min himmelske Fader.

Å være på MTC var en fantastisk åndelig opplevelse for meg. Etter hvert som jeg kom nærmere Herren, ba jeg oppriktig og sa at jeg var villig til å gjøre alt han ba meg om, og lovet at jeg ville elske ungarerne av hele mitt hjerte.

På slutten av min tid ved MTC ble jeg syk. Etter en kort stund hjemme for å komme meg, fikk jeg muligheten til å fortsette min misjon i Ungarn. Jeg ble plassert sammen med en fantastisk veileder, søster Sunshine Nestor, som

lærte meg å se Herrens daglige milde barmhjertighet og mirakler.

Etter noen måneder ble jeg syk igjen. Selv om søster Nestor og jeg fortsatte å arbeide så godt vi kunne, ble jeg igjen nødt til å dra hjem.

Jeg opplevde det som om jeg hadde sviktet Herren fordi jeg ikke hadde utført en "hel" misjon. Jeg var overbevist om at det fortsatt var ungarere som jeg "skulle ha" undervist dersom jeg ikke hadde blitt syk. Jeg lurte på om jeg ikke hadde nok tro til å bli helbredet, for Herren beskytter tross alt sine misjonærer. Det hadde *aldri* slått meg at mitt offer til Herren ikke ville være å gi et og et halvt år av livet mitt, men snarere å ofre den slags misjon jeg hadde forventet.

Min søken etter mening etter at jeg kom hjem

Da jeg gikk av flyet etter å ha kommet hjem, kunne jeg ikke unngå å tenke at jeg hadde lagt mitt livs

Det er mange måter å fortsette å tjene Herren og finne mening på etter å ha kommet hjem fra misjon før tiden.

viktigste arbeid bak meg på misjonsmarken. Det tok tid, men jeg lærte at det også fantes arbeid hjemme som ville gi livet mening.

Uansett hvilken grunn det er til at du kom tidligere hjem fra misjon enn forventet, kan du bestemme deg i dag for å gjøre denne opplevelsen til et skritt *fremover* i din utvikling, ikke et skritt tilbake. Jeg kom hjem av medisinske årsaker, men andre kommer hjem av en rekke grunner, blant annet

overtredelse. Derfor vil det kanskje være noen av forslagene nedenfor som ikke er relevante for din situasjon. Be til Herren om at du må finne måter å tjene ham på hjemmefra. Hvis du for eksempel kom hjem på grunn av overtredelse, og ennå ikke er verdig til å gå i templet, kan du fortsatt finne mening når du regelmessig går rundt på tempelområdet og forplikter deg til en dag å vende tilbake til hans hellige hus.

Foruten å lese i Skriftene, be og gå i kirken, var hvert av de følgende trinnene på min reise avgjørende for min helbredelse.

1. Holde kontakten

Mitt første skritt for å finne mening i livet var å holde kontakten med medlemmene og misjonærene i Ungarn. En god stund levde og åndet jeg for forberedelsesdagene, da jeg fikk e-post fra søster Nestor og mine MTC-ledsagere. Jeg må innrømme at det noen ganger ikke var lett å lese

om mine ledsagers misjoner eller å snakke med ungarere som jeg savnet så sårt. Men når jeg tenker tilbake nå, innser jeg at det var avgjørende for min helbredelse å høre om miraklene som skjedde der.

2. Indeksering på Internett

Etter forsiktig oppmuntring fra min intuitive mor, overtalte lillebroren min meg til å begynne med indeksering. I utgangspunktet gjorde jeg bunker med navn for å tilfredsstille ham, men en dag dukket det opp et register med ungarske navn på skjermen min. Ånden kom over meg, og lærte meg at jeg fremdeles kunne

bidra til å bringe ungarske sjeler til Kristus – bare på den *andre* siden av sløret!

3. Målsetting

Etter misjonen virket alle mål jeg hadde satt meg før misjonen, uoppnåelige med min nye helsetilstand. Men med tiden skjønnte jeg at det fantes mål jeg kunne oppnå liggende. Jeg kalte mål som å lese *Jesus Kristus* for “horisontale mål”, og arbeidet med dem daglig.

4. Tilbake til skolebenken

Et av målene jeg hadde hatt før misjonen, var å fullføre et universitetsstudium. Det å delta på

forelesninger ville ha vært vanskelig med sykdommen min og de stadige legetimene, så far oppfordret meg til å ta nettbaserte studier ved Brigham Young University Independent Study. Ikke bare var dette et oppnåelig horisontalt mål, men jeg skjønnte også at jeg kanskje kunne oppnå flere av målene jeg hadde hatt før misjonen, enn jeg tidligere hadde trodd var mulig.

5. Internett-misjon

I kirken en dag kom en søster bort til mor og sa: "Vet du at Destiny kan utføre en indekseringsmisjon på Internett?" Dette uventede spørsmålet var et svar på mine bønner. Jeg var i stand til å tjene Herren i ni måneder som tjenestemisjonær med brukerstøtte for indeksering som hovedoppgave. Dette var en misjon jeg *kunne* klare!*

6. Undervisning i misjonsforberedelse

Etter hvert som jeg ble flinkere til å håndtere helsetilstanden min, begynte jeg å studere ved en høyskole samtidig som jeg utførte Internett-misjonen min. Jeg ble bedt om å undervise i misjonsforberedelse ved instituttet like ved. Undervisningen hjalp meg å innse at min entusiasme for misjonsnærarbeid ikke hadde avtatt, og at selv min korte misjon hadde gitt meg mange erfaringer som kunne være verdifulle for elevene mine.

7. Frivillig arbeid ved MTC

Etter å ha bestått et semester på høyskole i nærheten av hjemmet mitt, flyttet jeg til Utah for å gå på BYU. I begynnelsen kunne jeg nesten ikke gå forbi misjonærenes opplæringscenter i Provo uten å føle en strøm av motstridende følelser. Jeg begynte imidlertid å

arbeide som frivillig ved MTC hver uke, og opplevde det som helbredende å møte de fantastiske misjonærene som ble sendt til mitt elskede Ungarn.

8. Tempelarbeid

En ungarsk søster, Edit, som har klargjort nesten 150 000 navn til templet, ba meg om å ta noen av navnene hennes med meg til templet. Det var en glede å kunne utføre de frelsende ordinansene for disse ungarene!

Gradvis helbredelse ved hans arbeid

Å utføre en misjon var min viktigste livsdrøm, og forståelig nok følte jeg et savn da jeg kom hjem tidligere enn forventet. En stund strevde jeg med å snakke om misjonen min. Jeg måtte bearbeide følelser av nederlag. Jeg måtte lære å vurdere verdien av min misjon ut fra mitt ønske om å

tjene, istedenfor misjonens varighet. Selv om jeg ikke var klar over det den gangen, førte hvert av disse trinnene til å gi livet mitt mening, i tillegg til helbredelse.

I mange år engstet jeg meg for at det å komme tilbake til Ungarn, ville være vanskelig for meg følelsesmessig. Da jeg til slutt reiste dit, var det ikke før den andre dagen at jeg skjønnte at jeg ikke bare var fri for vonde følelser, men tvert imot følte overveldende glede over å være tilbake. Jeg visste da at vår himmelske Fader hadde gitt meg muligheten til å oppleve den helbredende kraft i Frelserens forsoning. Jeg vet nå at alt til slutt vil bli rettet opp ved Jesu Kristi forsoning. ■

Artikkelforfatteren bor i Arizona, USA.

*Mange misjonærer som kommer hjem før tiden, fortsetter å virke som tjenestemisjonærer. Snakk med biskopen eller grens-presidenten for å få mer informasjon.

ET AKSEPTABELT OFFER

“Når jeg gir en befaling til noen av menneskenes barn om å gjøre et arbeide i mitt navn, og [de] går frem med all sin styrke og med alt de har, for å utføre dette arbeide og ikke opphører med sin flid, og deres fiender overfaller dem og hindrer dem i å utføre dette arbeide, se, da ønsker jeg ikke lenger å kreve dette arbeide av disse menneskene, men å godta deres offer.”

– Lære og pakter 124:49

TIPS TIL FORELDRE

Det følgende er en liste over ting å overveie:

- Gi misjonæren din tid til å sørge og bli leget.
- Si ofte til misjonæren din hvor glad du er i ham eller henne.
- Oppfordre ham eller henne til regelmessig å snakke med stavs-presidenten og biskopen.
- Spør misjonæren din hvor mye han eller hun vil at andre skal vite om årsaken til at han eller hun er hjemme.
- La andre få vite at misjonæren din er hjemme, og at du er glad for å se ham eller henne igjen.
- Gi misjonæren din tid til å snakke med deg om misjonen sin, og fortelle om både gode og vanskelige erfaringer.
- Oppfordre misjonæren til å be om hva han eller hun skal gjøre videre i livet, og støtt så hans eller hennes avgjørelse om å dra tilbake til misjonen eller ikke.

HJELPERESSURSER

Ledere kan finne forståelse og måter å hjelpe misjonærer som kommer hjem før tiden, på Internett på ministering.lds.org.

TIPS TIL MENIGHETENS MEDLEMMER

Det kan være vanskelig å vite hva du skal si når misjonærer kommer hjem tidligere enn forventet. Du kan hjelpe deres overgang til livet hjemme ved å ønske dem velkommen hjem, og uttrykke din kjærlighet til dem og takke dem for at de reiste på misjon.

Du vet kanskje ikke hvorfor denne misjonæren er hjemme, og grunnen kan være noe helt annet enn du tror. Vær oppmerksom på at helbredelsesprosessen er mellom dem og Herren, og at de bare trenger å vite at du støtter dem.

Det kan være bra for misjonærer å dele sine erfaringer fra misjonen i trygge omgivelser. Forstå at de kanskje trenger litt tid før de kan snakke om misjonen sin. Hvis du vil at en misjonær skal fortelle en historie i klassen, kan du ringe ham eller henne på forhånd for å spørre om det er greit.

Hvordan Institutt hjelper deg å lære evangeliet

**Prøv disse
tre måtene å
få mer ut av
dine Institutt-
klasser på.**

Av Po Nien (Felipe) Chou
Seminar og Institutt

“Verden er i dag mer krevende enn den var... for mange år siden”, sa eldste M. Russell Ballard i De tolv apostlers quorum. “Våre unge menn og unge kvinner har mange flere distraksjoner som kan avspore dem i deres forberedelser til misjon og et lykkelig liv

i fremtiden.” Mer enn noen sinne trenger vi å lære å “lytte og følge Den hellige ånds hvisken”.¹

For å hjelpe deg å bli mer åndelig på bølgelengde, har Kirken sørget for Institutt. Institutt kan gi deg praktiske og “meningsfulle opplevelser med Guds ord”.²

Når du deltar i Institutt, kan du velge blant en rekke kurs. Lærere som forstår unge voksnes behov og spørsmål, vil hjelpe deg å lære fra Skriftene og læresetninger fra profeter i de siste dager.

En nylig endring i Institutt gir deg nå muligheten til å bruke (1) studiedagbøker, (2) kursspørsmål og (3) personlige læringsprosjekter for å løfte din læring og styrke din tro på Jesus Kristus. Disse tre studiealternativene vil hjelpe deg å tilpasse ditt studium av evangeliet og få førstehåndskunnskap om hvordan Ånden påvirker deg.

Studiedagbøker

Eldste Richard G. Scott (1928-2015) i De tolv apostlers quorum anbefalte å skrive ned åndelige tilskyndelser i en dagbok: “Skriv ned på et trygt sted alt det viktige du lærer av Ånden. Du vil oppdage at når du skriver ned verdifulle innskytelser, vil det ofte komme flere.”³

Ellevne bruker en dagbok (enten på papir eller i Gospel Library-appen) i klassen og hjemme til å skrive ned tilskyndelser mens de studerer Skriftene. Jayme Dhennz, en Institutt-elev på Filippinene, har sett fordelene ved å føre en studiedagbok: “Jeg kan ikke la være å skrive skriftsteder og budskap fra Skriftene eller profetenes taler, fordi det utvider min læring av evangeliet.”

Bror Seiichi Takahashis Institutt-elever i Nagoya i Japan liker å skrive dagbok fordi det gjør at

“læringsprosessen går glattere”, og det hjelper elevene å komme til klassen bedre forberedt til å lære og delta.

Taisia Bartolomeo fra Sør-Italia sier: “Ved å skrive ned det jeg lærer, kan jeg bedre huske prinsippene når jeg trenger dem.” Klassevenninnen Mariaterasa Santoro legger til: “Dagboken min er noe jeg kan se på for å huske et bestemt åndelig prinsipp eller en personlig åpenbaring.”

Kursspørsmål

Spørsmål som gis i begynnelsen av kurset, gir elevene emner å grunne på og studere gjennom hele kurset. På slutten leverer elevene sine personlige svar, mottatt ved Åndens veiledning, til læreren.

Ilaria Bellomo, en elev i Sør-Italia, forklarer: “Spørsmålene fikk meg til å reflektere over livet mitt og den kjensgjerning at det jeg studerer til Institutt, hjelper meg å kjenne Jesus Kristus bedre.”

Jinseop Jeong, en Institutt-elev i Korea, sier: “Spørsmålene hjalp meg å tenke dypere gjennom og overveie det jeg lærte. Det var en viktig tid for å repetere, overveie og tilegne meg det jeg lærte.”

Elevenes åndelige vekst blir tydelig tilkjennegitt i svarene deres. Søster Seonsim Kang, en Institutt-lærer på stavsplan i Korea, sier: “Det var en stor opplevelse for meg å lese og lære av elevenes vitnesbyrd og tanker.”

Personlige læringsprosjekter

Mange Institutt-elever velger med bønnens hjelp å gjøre et meningsfylt prosjekt. Avhengig av interesser, har elever fra hele verden laget evangelierelatert kunst, musikk, videoer og innlegg på sosiale medier. Disse

prosjektene oppmuntrer elevene til å handle ifølge det de har lært i klassen. Én elev valgte for eksempel å male et portrett av Frelseren som skulle være til kurset “Jesus Kristus og det evige evangelium”.

En elev som deltok i et kurs om evige familier, laget et prosjekt om tempelarbeid og slektshistorie som “ble avsluttet med en tempeltur sammen med bestemor og nære familiemedlemmer, hvor vi sammen utførte over 40 tempelbeseglinger som hadde blitt forberedt i løpet av semesteret. Dette gjorde familien mer sammensveiset.”

Som Cenia Avila Organis, en Institutt-elev i Bicol på Filippinene, påpeker, gir det å arbeide med et prosjekt for egen læring “fleksibilitet”, og gir elevene frihet til å lære Guds ord og føle Ånden ved hjelp av sine egne talenter.

Forbedrede resultater

Ved hjelp av disse læringsmetodene kan du forbedre ditt studium av evangeliet og styrke ditt vitnesbyrd. Ved å gå dypere inn i et studium av evangeliet ved hjelp av Institutt-kurs, kan du bedre forstå hvordan du kan anvende Guds ord i ditt eget liv og hvordan du kan være til velsignelse for andre. ■

NOTER

1. M. Russell Ballard, “Den beste generasjon unge voksne”, *Liahona*, mai 2015, 67.
2. “Teaching with Power”, [lds.org/si/objective/elevate-learning/teaching-with-power](https://www.lds.org/si/objective/elevate-learning/teaching-with-power).
3. Richard G. Scott, “Hvordan erverve seg kunnskap og styrke til å bruke den klokt”, *Liahona*, aug. 2002, 12.

GUFS TEMA 2018

FRED I KRISTUS

Uansett omstendigheter kan du alltid finne fred i Jesus Kristus.

Bonnie L. Oscarson, president (i midten); Carol F. McConkie, første rådgiver (t.v.); Neill F. Marriott, annen rådgiver (t.h.)

Stephen W. Owen, president (i midten); Douglas D. Holmes, første rådgiver (t.v.); M. Joseph Brough, annen rådgiver (t.h.)

Av Unge kvinners og Unge menns generalpresidentskaper

A finne fred i en verden fylt av opprør, konkurrerende idealer, fristelser og forvirrende filosofier er ikke alltid lett. Men Frelserens løfte i Lære og pakter 19:23 (GUFs tema for 2018) gir en sikker vei til fred: “Lær av meg, og lytt til mine ord, gå frem i min Ånds saktmodighet, og du skal ha fred i meg.”

Som Unge kvinners og Unge menns generalpresidentskaper vitner vi om at dette er sant. Vi har sett det i vårt eget liv, og hvis du følger dette mønsteret vil Gud oppfylle sitt løfte om fred i ditt liv også.

Mange av dere er kanskje engstelige og bekymret for hva fremtiden vil bringe. Mange av dere er usikre på deres utseende, evner eller potensiale. Men uansett hva du står overfor kan du finne fred. Det vil ikke si at alle disse spørsmål eller bekymringer straks vil forsvinne, men du kan føle en stille forvissning om at ting vil ordne seg. Ikke minst kan du føle Jesu Kristi kjærlighet til deg personlig, og det gir stor fred.

La oss se på noen av hovedelementene i dette skriftstedet.

LÆR AV MEG

Å bli kjent med vår himmelske Fader og Jesus Kristus er en

avgjørende del av ditt livs reise. Herren sa: “Dette er det evige liv, at de kjenner deg, den eneste sanne Gud, og ham du utsendte, Jesus Kristus” (Johannes 17:3). Når du blir bedre kjent med Kristus vil du forstå hvor god, klok, snill og kjærlig han er. Din tro på ham vil vokse og du vil ha et større ønske om å følge ham og vår himmelske Fader.

LYTT TIL MINE ORD

Jesu Kristus taler til oss gjennom Skriftene, levende profeter og Den hellige ånd. Vi trenger å nyte, overveie og anvende disse ordene i vårt liv. Fokuser på Mormons bok i ditt studium av Herrens ord, fordi den er “den mest korrekte av alle jordens bøker, sluttstenen i vår religion”, sa Joseph Smith, “og at et menneske ville komme nærmere Gud ved å følge dens forskrifter enn ved å følge noen annen bok.”¹ President Monsons mektige invitasjon til oss, på generalkonferansen i april 2017, om å lese Mormons bok hver dag, vil hjelpe oss å lytte til og forstå Kristi ord.²

GÅ FREM I MIN ÅNDS SAKTMODIGHET

Å lytte til Frelserens ord vil kun begynne å forandre oss når vi er

villige til å adlyde dem. Det krever saktmodighet fra vår side. Det krever at vi gir avkall på vår egen vei og går på hans vei. Noen ganger tenker vi at vår vei er bedre. Men når vi er saktmodige og følger ham hvor enn han leder oss, vil vi alltid være på den beste stien.

DU SKAL HA FRED I MEG

Dette er et stort løfte: Hvis du vil følge disse tre prinsippene - lære, lytte og gå med Frelseren, - vil du ha fred i ditt liv. Du vil få forvissningen om at Gud er ved din side og at Han vil våke over deg, til tross for hvilken som helst frykt, usikkerhet eller svakheter du måtte ha. Du kan ha tillit - ikke bare til deg selv, men også til Jesu Kristi kjærlighet og kraft.

Vi inviterer alle ungdommer i Kirken til å lære dette skriftstedet utenat. Bruk det som en rettesnor i livet ditt. Når den mørke tåken virvler rundt deg og synes overveldende, vil du kunne gjenkalle dette skriftstedet, følge dets mønster og forankre deg selv til Jesu Kristi sikre og visse grunnvoll. ■

NOTER

1. *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Joseph Smith* (2007), 64.
2. Thomas S. Monson, “Kraften i Mormons bok” *Liahona*, mai 2017, 86-87

FRED I KRISTUS

LÆR AV MEG, OG LYTT TIL MINE ORD,
GÅ FREM I MIN ÅNDS SAKTMODIGHET,
OG DU SKAL HA FRED I MEG.

LÆRE OG PAKTER 19:23

Lære og pakter 19:23

Herren åpenbarte for Joseph Smith noen nøkler for å motta fred i Jesus Kristus.

1 LÆR AV MEG
 “Vi vet at denne ‘lærer kommet fra Gud’ [Johannes 3:2] var mer enn bare en lærer.

Han som lærte oss å elske Herren vår Gud av hele vårt hjerte, hele vår sjel, hele vår styrke og hele vårt sinn, og å elske vår neste som oss selv, er Mesterlæreren og eksemplet på det fullkomne liv...

Når vi følger Herrens milde oppfordring: ‘Lær av meg,’ får vi del i hans guddommelige kraft.”

President Thomas S. Monson, “Lær av meg”, *Liahona*, mars 2016, 4, 6.

2 SAKTMODIGHET
 Å være saktmodig innebærer å være “tålmodig i lidelse” (Veiledning til Skriftene, “Saktmodig, saktmodighet”, scriptures.lds.org). Hvis vi saktmodig utholder våre prøvelser uten bli sint på Gud, vil vi ikke bare bli omvendt, men han vil også helbrede oss (se L&P 112:13).

3 VANDRE
 Å lære og lytte er nødvendig for virkelig å følge Jesus Kristus. Men det er ikke tilstrekkelig. Vi må også vandre, eller handle, i samsvar med det vi lærer og hører.

“Det er alltid riktig tidspunkt for å vandre på hans vei. Det er aldri for sent” (President Dieter F. Uchtdorf, annenrådgiver i Det første president-skap, “En disippels vei”, *Liahona*, mai 2009, 78).

23 Lær av meg, og lytt til mine ord, “gå frem i min Ånds saktmodighet, og du skal ha fred i meg.

4 MIN ÅND
 Saktmodighet fører til “Den Hellige Ånds nærvær” (Moroni 8:26) og er en “Åndens frukt” (se Galaterne 5:22-23).

5 FRED I MEG
 “Fred finnes ikke ved å oppnå stor rikdom, makt eller innflytelse. Fred finnes ikke

i jakten på nytelse, underholdning eller fritid. Ingen av delene kan, selv om de oppnås i overflod, skape noen varig lykke eller fred...

Frelseren... er fredens kilde og opphavsmann. Han er ‘Fredsfyrsten’ [Jesaja 9:6].”

Eldste Quentin L. Cook i De tolv apostlers quorum, “Fred i sinnet - belønningen for rettskaffenhet”, *Liahona*, mai 2013, 34.

6 LYTT TIL MINE ORD
 Å lytte er viktig for å utvikle tro på Jesus Kristus. “Så kommer da troen av forkynnelsen som en hører” (Romerne 10:17).

“Guds barn skulle lære å lytte og deretter lytte for å lære av Herren” (President Russell M. Nelson, president for De tolv apostlers quorum, “Lytt for å lære”, *Lys over Norge*, juli 1991, 22).

KRISTUS GIR OSS FRED

Tekst og musikk:
Nik Day

Tankefullt ♩ = 72

5

1. Kris - tus gir oss fred, når vi føl - ger ham. Føl den kjær - lig -
2. Kris - tus gir oss fred, når vi går med ham, gjen - nom Ga - li -

5

(spill små noter andre gang)

8

het han har, da han bar vår synd. Hør hans re - ne ord, la dem gi deg
le - as land, til Je - ru - sa - lem. Knu - ste hjer - ters venn. Tå - rer tør - ker

8

11

liv. Om vi ser ham som han er, Kris - tus gir oss fred. Han gir oss
han. Om vi le - ver slik som ham, Kris - tus gir oss fred.

11

14

håp, når alt er tapt. Han gir oss kraft, når vi snart gir

14

17 opp. I liv - ets stor-mer, vil han ver - ne oss. Når ver - den u - fred

17 B \flat E \flat A \flat B \flat Cm 7

20 Til Coda \emptyset 1. 2.

20 sår, Kris - tus gir oss fred. fred.

20 A \flat B \flat E \flat A \flat E \flat

23 A \flat B \flat E \flat A \flat B \flat E \flat A \flat B \flat

28 D.S. al Coda Han gir oss

28 Cm E \flat A \flat B \flat E \flat

31 \emptyset CODA fred. Når ver - den u - fred

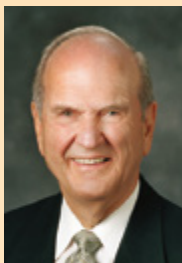
31 Cm E \flat

32 sår, Kris - tus gir oss fred.

32 A \flat B \flat E \flat A \flat Cm A \flat B \flat A \flat E \flat

© 2017 Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved.
 Denne sangen kan kopieres til ikke-kommersiell bruk i kirken eller i hjemmet.
 Denne notis må stå på alle kopier.

Av president Russell M. Nelson

President for De tolv apostlers
quorum

Studer FRELSERENS ORD

Ikke bare har jeg nå et sterkere vitnesbyrd om vår Herre og Frelser Jesus Kristus, men jeg har også fått bekreftet min absolutte overbevisning om at systemet Joseph Smith hadde for å oversette Mormons bok, var en gave fra Gud.

Under den verdensomspennende andakten for unge voksne i januar 2017 utfordret jeg dem som så på, til å styrke sitt vitnesbyrd om Frelseren ved å ta seg tid hver uke til å:

- Studere alt Jesus sa og gjorde slik det står i Det gamle testamente.
- Studere hans lover slik de er nedtegnet i Det nye testamente.
- Studere hans lære slik den er nedtegnet i Mormons bok.
- Studere hans ord som er nedtegnet i Lære og pakter.

Jeg lovet dem som lyttet, at hvis de ville fortsette å lære alt de kunne om Jesus Kristus, ville deres kjærlighet til ham og Guds lover vokse mer enn de da kunne forestille seg.

Det jeg ikke nevnte i denne talen, var at jeg visste at dette løftet var sant fordi jeg var i ferd med å fullføre denne oppgaven selv for første gang.

1. desember 2016 kjøpte jeg et nytt sett av Skriftene og tok fatt på den samme oppgaven som jeg senere ga unge voksne i januar. Da jeg var ferdig med oppgaven seks uker senere, hadde jeg slått opp og markert mer enn 2200 sitater fra de fire bøkene med hellig skrift.¹

Etter seks ukers studium fullførte president Nelson oppgaven sin.

“Jeg har viet mye av mine 93 år til å lære om Frelseren, men jeg har sjelden hatt anledning til å lære så mye som jeg gjorde i løpet av disse seks ukene med studium.”

Du kan se eller lese president Nelsons tale under andakten i januar 2017 ved å klikke på “worldwide devotional” på lds.org/broadcasts.

Det var spennende for meg å utføre denne oppgaven! Noe jeg syntes var svært lærerikt, var at Frelseren fortalte oss om seg selv gjennom disse forskjellige tidsperiodene – Det gamle testamente, Det nye testamente, gjenoppbyggelsesperioden og vår tid. I alle bøkene med hellig skrift er historien den samme, og historiefortelleren er den samme.

Jeg har viet mye av mine 93 år til å lære om Frelseren, men jeg har sjelden hatt anledning til å lære så mye som jeg gjorde i løpet av disse seks ukene med studium. Jeg lærte faktisk så mye om ham ved dette studiet at jeg har tenkt å dele mye av det i andre kommende taler som jeg for tiden forbereder.²

På begynnelsen av denne oppgaven forventet jeg ikke at dette studiet skulle hjelpe meg å få et nytt vitnesbyrd om guddommeligheten av Joseph Smiths arbeid – men det gjorde det! Åpenbaringene som ble nedtegnet av Joseph Smith og lærdommene som finnes i Bibelen, stemmer utrolig godt overens. Det var så opplysende for meg å se dette i mitt studium.

Joseph Smith kan ikke ha hatt tid til å korrelere og krysshenvise til Bibelen med den raske fremdriften han hadde da han oversatte Mormons bok – men alt er her!

Ikke bare har jeg nå et sterkere vitnesbyrd om vår Herre og Frelser Jesus Kristus, men jeg har også fått bekreftet min absolutte overbevisning om at systemet Joseph Smith hadde for å oversette Mormons bok, var en gave fra Gud.

Jeg vet at noen av dere sikkert tenker for dere selv at dere umulig kan ha tid til å utføre en oppgave som denne.

Jeg vet hvordan det føles. Jeg tenkte det samme selv – at jeg umulig kunne ha tid til å gjøre alt dette. Jeg måtte minne meg selv på at en slik kommentar ikke er særlig preget av tro. En kommentar preget av tro ville være: “Jeg vet at jeg ikke har tid til dette, men jeg skal ta meg tid til det. Og jeg skal klare det på den tiden jeg har.”

Alle som tar denne utfordringen, må bruke den tiden de trenger. For meg kom mye av gleden ved dette av å få alt gjort på bare seks uker. Dette intense studiet i løpet av en relativt kort tidsperiode gjorde det mulig for meg å forstå hvordan læresetningene i Det gamle testamente, Mormons bok, Det nye testamente og Lære og pakter utfyller hverandre.

Hvis dere bare vil ofre, vil dere som føler at dere ikke har tid, bli rikelig belønnet og svært takknemlige for det endrede perspektivet, den økte kunnskapen og økte dybden av deres omvendelse til evangeliet. Jeg vet at dette er sant fordi jeg har sett de samme fordelene i mitt eget liv.

Som jeg nevnte under andakten, vil dere en gang i fremtiden stå frem for Frelseren. Dere vil bli overveldet og rørt til tårer ved å være i hans hellige nærhet. Dere vil kjempe for å finne ord for å takke ham for å ha betalt for deres synder, for å ha tilgitt dere all uvennlighet mot andre, for å ha helbredet enhver skade og urett i dette liv.

Dere vil takke ham for å ha styrket dere til å gjøre det umulige, for å ha vendt deres svakheter til styrke, og for å ha gjort det mulig for dere å være sammen med ham og deres familie for evig. Hans identitet, hans forsoning og hans egenskaper vil bli personlige og virkelige for dere.

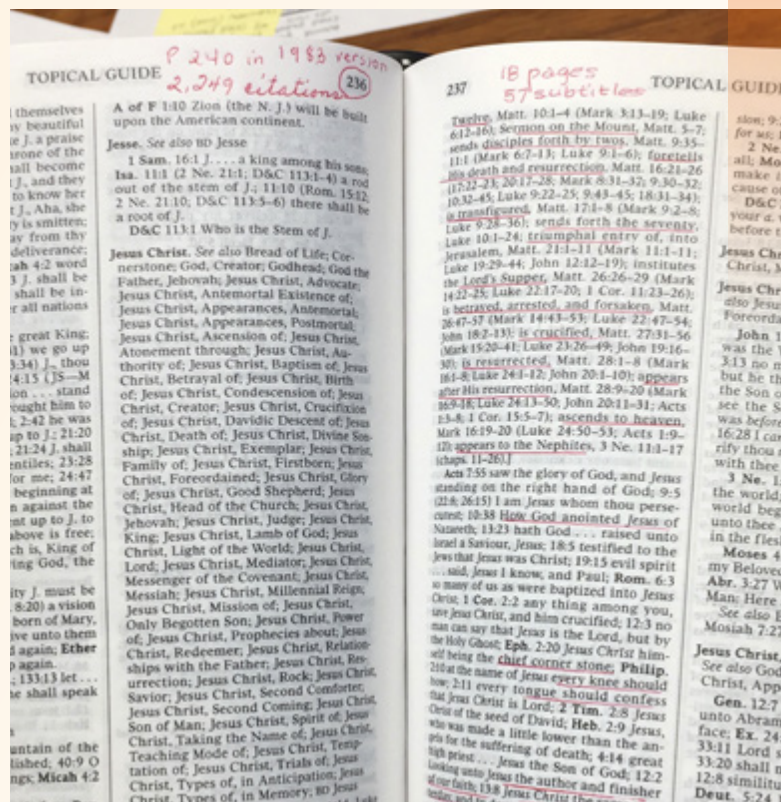
Men dere trenger ikke å vente til da. Velg å være en av hans sanne disipler nå. Vær en som virkelig elsker ham, som virkelig ønsker å tjene og lede slik han gjorde. Jeg lover dere at hvis dere vil studere hans ord, vil dere bli mer lik ham. Jeg vet at dette er sant. ■

Fra en artikkel på lds.org/blog.

NOTER

1. Slik president Nelson foreslo i sin tale, kan du slå opp i Veiledning til Skriftene for å finne henvisninger under temaet "Jesus Kristus".
2. Se president Nelsons tale fra generalkonferansen i april 2017, "Vi kan bringe Jesu Kristi kraft inn i vårt liv".

"Hvis dere bare vil ofre, vil dere som føler at dere ikke har tid, bli rikelig belønnet."

President Nelson studerte over 2200 skriftsteder om Jesus Kristus og hans lære.

*For Will kunne det å
velge å ikke spille fotball
på søndager innebære
at han ikke fikk spille på
et av de beste lagene.*

FOTBALL, SØNDAGER

OG ÅNDELIGE MAGEPLASK

Av Charlotte Larcabal

Kirkens tidsskrifter

Da jeg var barn, lekte vennene mine og jeg en lek vi kalte “Hopp eller stup”. I bunn og grunn behøver man bare et dypt basseng eller en innsjø og noe å hoppe fra, for eksempel et stupebrett. Leken går ut på å ta sats fra stupebrettet. Akkurat når du gjør det, roper noen “hopp”, noe som betyr at du må treffe vannet med føttene først, eller “stup”, noe som betyr at du må treffe vannet med hendene først, i et stup.

Når du prøver å reagere i løse luften, blir det som regel til at du ligner på en flagrende kringle eller gjør et svært smertefullt mageplask.

Livet behøver ikke å være som å leke “Hopp eller stup”. Du kan ta mange avgjørelser lenge før, og unngå mange åndelige mageplask. Profeten Josva i Det gamle testamente sa ikke: “Velg like før det er for sent.” Han sa: “Velg *i dag* hvem dere vil tjene” (Josva 24:15; uthevelse tilføyd).

Will W., 14, fra San Francisco i California gjør sannsynligvis ikke mange åndelige mageplask fordi han unngår å ta valgene i siste øyeblikk.

“Hvis du velger å gjøre eller ikke gjøre noe på forhånd, blir det mye lettere”, sier han. “Tenk deg at du gikk på fest og noen tilbød deg alkohol. Hvis du måtte velge der og da om du ville ta imot eller ikke, kan det hende du ville bli fristet til å ta imot. Men hvis du hadde bestemt deg for lenge siden for å si nei dersom noen noensinne tilbød deg alkohol, ville du føle deg mye tryggere på deg selv. Du ville ikke engang ha tid til å bli fristet. Du ville si nei fordi du allerede hadde bestemt deg for lenge siden.”

GUFs tema for 2018 er: “Lær av meg, og lytt til mine ord, gå frem i min Ånds saktmodighet, og du skal ha fred i meg” (L&p 19:23). For Will betyr fred at han føler seg trygg når han velger det rette, og ikke bryr seg om negative kommentarer fra andre. Will opplever denne freden fordi han på forhånd har bestemt seg for å lytte til – og adlyde – Jesu Kristi ord.

“Noen ganger kan ungdom mase om det jeg gjør eller ikke gjør, men det plager meg egentlig ikke fordi jeg har bestemt meg for lenge siden for at det er slik jeg vil leve”, sier han.

Én ting som Will og familien hans har besluttet for lenge siden, er å holde sabbaten hellig. Det ble litt vanskelig da Will ble tatt ut til å spille på et fotballag på elitenivå. Men i likhet med Nephi tror familien hans at “Herren [ikke gir] menneskenes barn noen befaling uten at han bereder en vei for dem, så de kan utføre det han befaler dem” (1 Nephi 3:7).

Fotball betyr nesten alt for Will. Hans mor sier: “Han spiser, drikker, sover og elsker fotball. Det er lidenskapen hans, og han er veldig flink.”

Så da Will ble tatt ut til å spille på et av de høyest rangerte lagene i området, var han henrykt. Det eneste problemet var at laget spilte mange av kampene sine på søndager. De fleste lagene ville ikke ha en spiller som sto over hver eneste søndagskamp. Å velge å ikke spille på søndager kunne innebære at han kunne miste plassen på laget.

Men Will hadde tatt denne beslutningen for lenge siden. Han ville holde sabbatsdagen hellig.

Will og familien hans ba sammen og fortalte vår himmelske Fader om sitt ønske om å holde budene, og ba om hans hjelp. Så snakket Will og moren hans med lagetets trenere om sin tro. Til deres overraskelse ønsket trenerne å ha Will på laget selv om han ikke spilte på søndager!

“Jeg vet at når jeg overholder sabbaten, blir jeg velsignet”, sier Will. “Jeg får kanskje ikke spille like mange kamper som de andre, men jeg har sett velsignelser som at søndagskamper plutselig blir flyttet til en annen dag. Jeg tror også jeg spiller bedre fordi jeg har en hviledag.”

Det blir bedre. Will fant snart ut at en av lagkameratene hans også var medlem av Kirken. Da de hadde spilt sammen i noen måneder, fulgte den andre gutten Wills eksempel og sluttet også å spille på søndag.

Hvis du føler at du ikke mottar velsignelsene ved lydighet, kan det være fordi du ikke kan se alt det som vår himmelske Fader har i vente for deg. Å bestemme seg for å lytte til Kristi ord og tjene Herren er alltid den riktige avgjørelsen, så ta den nå!

“Jeg ber dere innstendig om å bestemme dere nå for ikke å avvike fra den vei som vil føre dere til vårt mål, evig liv sammen med vår Fader i himmelen”, sa president Thomas S. Monson (“Valgets tre komponenter”, *Liahona*, nov. 2010, 68).

Ikke la livet være som å leke “Hopp eller stup”. Ikke risiker åndelige eller andre former for mageplask. Bestem deg nå for å følge Jesus Kristus og nyte den fred han tilfører livet ditt. ■

Min UNDERLIGE NABO

Av Samantha Best

For noen år siden var jeg deprimert fordi jeg følte at jeg ikke hadde noen å snakke med. Familien min var langt borte og jeg hadde ingen venner, så jeg skjønnte ikke hvordan jeg skulle klare å leve lenger.

Jeg bodde hos min tante og onkel, og det eneste de sa jeg ikke skulle gjøre, var å snakke med naboen. De påsto at han var rar, og de diktet opp historier om ham for å skremme meg bort.

En lørdag ba imidlertid han og to tenåringsjenter på min alder meg om hjelp til å sette opp et gjerde. Jeg sa ja, og tok fatt på arbeidet.

Etter å ha fulgt med på disse jentene, skjønnte jeg at de var hyggelige, så jeg begynte å snakke med dem, og det førte til en samtale om Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige. Jeg hadde så mange spørsmål, og de svarte. Jeg ble fascinert. Naboen min inviterte meg til å gå i kirken sammen med ham dagen etter for å se hvordan jeg likte det. Jeg følte meg langt nede, så jeg tenkte at jeg ikke hadde noe å tape.

Da jeg kom inn dørene til kirken neste morgen, følte jeg en øyeblikkelig indre fred som jeg ikke forsto, men jeg visste at jeg trengte å være i denne kirken. Jeg ble presentert for misjonærene den morgenen, så jeg skjønnte at de *visste* at Kirken var sann.

Jeg begynte å lytte til de forskjellige leksjonene fra misjonærene. Jeg kunne ikke ha bedt min himmelske Fader om å sende meg de to kjærlige, omsorgsfulle og åndelige misjonærene på et bedre tidspunkt. Med deres hjelp fikk jeg den kunnskapen de hadde om evangeliet.

Etter å ha hørt dem fortelle hvordan deres kunnskap om vår himmelske Fader hjalp dem gjennom prøvelser, følte jeg at jeg skulle be for å finne ut om det de hadde sagt, var sant. Etter bønnen følte jeg intens lykke, fred og ro. Jeg visste at jeg hadde mottatt mitt svar den kvelden gjennom Den hellige ånd.

Med denne kunnskapen har mitt vitnesbyrd vokst raskt. Siden jeg ble medlem av Kirken i 2013, har jeg utvilsomt sett de velsignelser som kunnskapen om vår himmelske Fader har gitt meg. Jeg er takknemlig for de misjonærene og for naboen som inviterte meg til å komme til Kristus. ■

Artikkelforfatteren bor i Victoria, Australia.

Jeg var langt nede, men da jeg gikk i kirken sammen med naboen min, forandret alt seg.

JEG LOT TROEN MIN FÅ VIRKE

Bordtenniskampen med min venn Erfrey ble avbrutt av tre bank på ytterdøren hans. Jeg hørte en ukjent stemme med en fremmed aksent av hiligaynon, dialekten som vi snakker.

Erfrey løp til døren, som om han ventet dem. "Kom!" sa han til meg. "Du må hilse på vennene mine!"

De hadde på seg hvit skjorte og slips, og hadde kommet for å undervise Erfreys yngre bror for å forberede ham til dåp. Jeg snakket med dem på

engelsk, og de ble imponert nok til å spørre om jeg ville tolke under diskusjonen med Erfreys bror.

Jeg trodde min rolle bare ville være den passive tolken. Men jeg ble en aktiv deltager etter hvert som ordene deres slo rot i hjertet mitt. Jeg hadde en uforklarlig følelse, en vedvarende lykkefølelse som jeg aldri hadde opplevd før.

Etter denne opplevelsen spurte jeg misjonærene om de ville undervise familien min. Men da de kom, sa mor

og far at vi aldri skulle ha en mormon i vår familie.

Jeg ønsket å bli døpt, så jeg lot troen min få virke. Jeg fastet og ba. Jeg forsøkte å være et eksempel for dem.

To år senere ble min fars hjerte til slutt mildnet ved min egen enkle tro og vår himmelske Faders kjærlige støtte, og han skrev under på at jeg kunne bli døpt. Jeg er glad for å kunne si at mitt vitnesbyrd om det gjengitte evangelium er det kjæreste jeg har. ■
Arnel M., Negros Occidental på Filippinene

FRA PRIMÆR TIL UNGE KVINNER

Jeg har alltid hatt vanskelig for å tilpasse meg nye situasjoner. Derfor var jeg nervøs for å forlate Primær og begynne i Unge kvinner. I begynnelsen virket opplegget underlig for meg. Unge kvinner var et helt annet miljø – ingen sangstund, ingen samlingsstund. I tillegg hadde vi GUF på en ukedag.

Jeg ville bare passe inn og føle meg vel, så jeg ga det nye opplegget en sjanse. Jeg ba mye, og jeg begynte å tilpasse meg den nye rutinen og knytte vennskapsbånd med de andre unge kvinnene.

Etter som ukene gikk, begynte jeg å forstå hvorfor jeg var i Unge kvinners program. Jeg lærte mer om evangeliet, jeg fikk flere muligheter til å oppleve litt godhet hver uke, og jeg kunne dra til templet og føle Herrens ånd i hans hus.

Nå er jeg veldig takknemlig for Unge kvinner. Jeg er glad for at jeg ga denne forandringen en sjanse, og at min himmelske Fader hjalp meg å gjøre det. ■

Bethany W., Florida, USA

EN REN ÅND: VIKTIGERE ENN EN KONKURRANSE

Låttendeklasse var jeg med i en bokklubb. Hver måned møttes vi for å snakke om en bok, og på slutten av året hadde vi en konkurranse for å se hvilket lag som visste mest om hver bok. En regel vi alltid holdt oss til, var å lese bare rene bøker.

En måned, da jeg begynte å lese neste bok, følte jeg at den ikke var ren. Men jeg måtte lese den hvis jeg ville at laget mitt skulle vinne konkurransen. Jeg kunne ikke svikte dem. Noen kapitler senere ble boken verre. Til slutt la jeg den fra meg. Jeg visste at jeg ikke kunne lese den – min åndelige renhet var viktigere enn å vinne en konkurranse.

Men jeg gruet meg til å si det til laget mitt. Kvelden før klubbmøtet ba jeg vår himmelske Fader hjelpe meg å ha mot til å møte dem.

Neste dag var jeg veldig bekymret. Jeg satte meg ned sammen med laget mitt. Da møtet begynte, hadde jeg tenkt å forklare for alle at jeg ikke kunne lese boken. Men før jeg fikk gjort det, reiste lederen seg og ba om unnskyldning. Hun forklarte at hun ikke hadde lest boken før den ble satt på boklisten, og ikke var klar over hva den inneholdt. Hun sa at hun ville fjerne den fra listen. Da jeg kom hjem, takket jeg vår himmelske Fader.

Jeg vet at når vi opprettholder våre normer, våker Herren over oss. Han tar seg ikke alltid av situasjonen slik han gjorde for meg, men han vil alltid gi oss mot til å ta gode beslutninger. ■

Ashleigh A., Utah, USA

DET ER DIN TUR

Liahona vil gjerne høre om dine erfaringer med og tanker om å etterleve evangeliet. Send inn historien din på liahona.lds.org (klikk på "Submit an Article").

De deler snacks og smil

**Vi heter
Sam og
Anastasia,**

og vi prøver å LA VÅRT
LYS SKINNE ved å dele
med andre!

1

Hvordan kunne vi hjelpe?

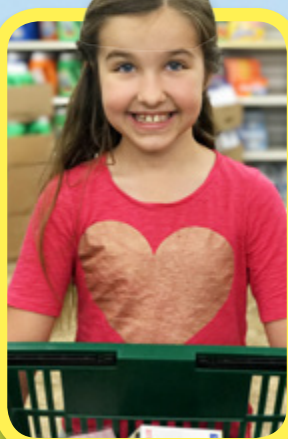
Der vi bor, i Florida, USA, ser vi mange som er hjemløse. Vi lurte på hvordan vi kunne hjelpe dem. Jesus mettet dem som var sultne, og alle trenger å spise! Så vi bestemte oss for å lage nødsnackpakker.

2

Forsyninger kjøpes inn

Vår venn Joa hjalp oss med å handle inn forsyninger på dollarbutikken.

3

Pakkene blir til

Vi la müslibarer, brødpinner med ost og andre deilige snacks i pakkene våre. Sam prøvde til og med en!

4

Fantastisk!

Å dele pakkene våre med andre fikk oss til å smile.

Noen sa: "Takk!" og "Fantastisk!"

5

Mange flere pakker

Mor la prosjektet ut på nettet, og grenen for unge enslige voksne fant ut om det. De laget 100 snackpakker til det

lokale senteret for hjemløse. Senteret brukte dem til å oppmuntre folk til å melde seg på et program for å hjelpe dem å skaffe seg bolig. Det gjorde oss veldig glade!

HVORDAN KAN DU SKINNE?

- Velg et tjenesteprojekt du vil gjøre sammen med familien din.
- Gi fasteoffer i tiendekonvolutten din. Pengene dine vil gå til å hjelpe noen som trenger det.

SEND OSS EN STJERNE!

Hvordan kan du la ditt lys skinne, slik Jesus ba oss om å gjøre? Send oss en stjerne sammen med historien din, et bilde og mor eller fars tillatelse. Du finner mer informasjon på side 71.

Av Murlene Watkins

Basert på en sann historie

“Jeg liker å studere Skriften, og hver gang jeg det gjør, jeg føler Ånden gir meg dypt i mitt sinn et vitnesbyrd om at den er sann” (Barnas sangbok, 66).

Lucia tørket bort en tåre. Hun ville ikke at de andre barna skulle se den. Hun forlot skolegården og skyndte seg hjemover.

Lucia bodde på en liten, vakker øy. Hun var det eneste medlemmet av Kirken på skolen. Alle andre gikk i samme kirke. De ertet Lucia og ville ikke leke med henne fordi hun var annerledes.

Det var ikke det eneste problemet. Noen ganger ignorerte lærerne Lucia når hun rakte opp hånden.

“Men dette hadde vært den verste dagen!” tenkte Lucia. Hun sparket en stein bortetter veien. I timen

hadde læreren lest noen bibelvers som Lucia ikke forsto. De fikk det til å høres ut som vår himmelske Fader, Jesus og Den hellige ånd var samme person. Så sa læreren at det fantes *noen* kirkesamfunn som ikke trodde på det Bibelen lærte. Hun så rett på Lucia. Alle i klassen lo.

Lucia var forvirret. Var ikke vår himmelske Fader, Jesus og Den hellige ånd forskjellige personer? Hva var det som foregikk?

Plutselig fikk hun en positiv tanke. Hun kunne spørre misjonærene! De kom til Lucias landsby hver dag. “De vet hvordan de kan hjelpe!” tenkte hun.

Da Lucia kom hjem, så hun søster Brown og søster Ruiz. De hjalp til med å pumpe vann opp til en tank på taket.

Lucia stilte spørsmålet sitt med en gang. “Hvorfor

Et SVAR til

sier Bibelen at vår himmelske Fader og Jesus er samme person?”

Søster Brown smilte. “Det er et godt spørsmål. Etter lunsj kan vi se etter noen skriftsteder som kan hjelpe.”

Lucia smakte nesten ikke på den deilige *ropa vieja*-gryteretten som mamma hadde laget. Hun ville bare vite svaret!

Endelig var lunsjen over. Lucia og misjonærene slo opp i Skriftene. De leste om Joseph Smiths syn. Så leste de om Jesu dåp. Begge skriftstedene viste at vår himmelske Fader, Jesus og Den hellige ånd var forskjellige personer.

“Hvorfor står det i de skriftstedene at de er samme person, da?” spurte Lucia.

Søster Brown begynte å bla litt. “La oss lese i Johannes 17. Det er der Jesus ber til vår himmelske Fader om apostlene sine.”

De byttet på å lese. I skriftstedene ba Jesus om at apostlene hans måtte “være ett” slik han og vår himmelske Fader er ett. Lucia telte at han sa det tre ganger.

“Apostlene kunne ikke bli samme person”, sa søster Ruiz. “Men de *kunne* bli ett i måten å tro og handle på. Det er slik vår himmelske Fader, Jesus og Den hellige ånd er ett.”

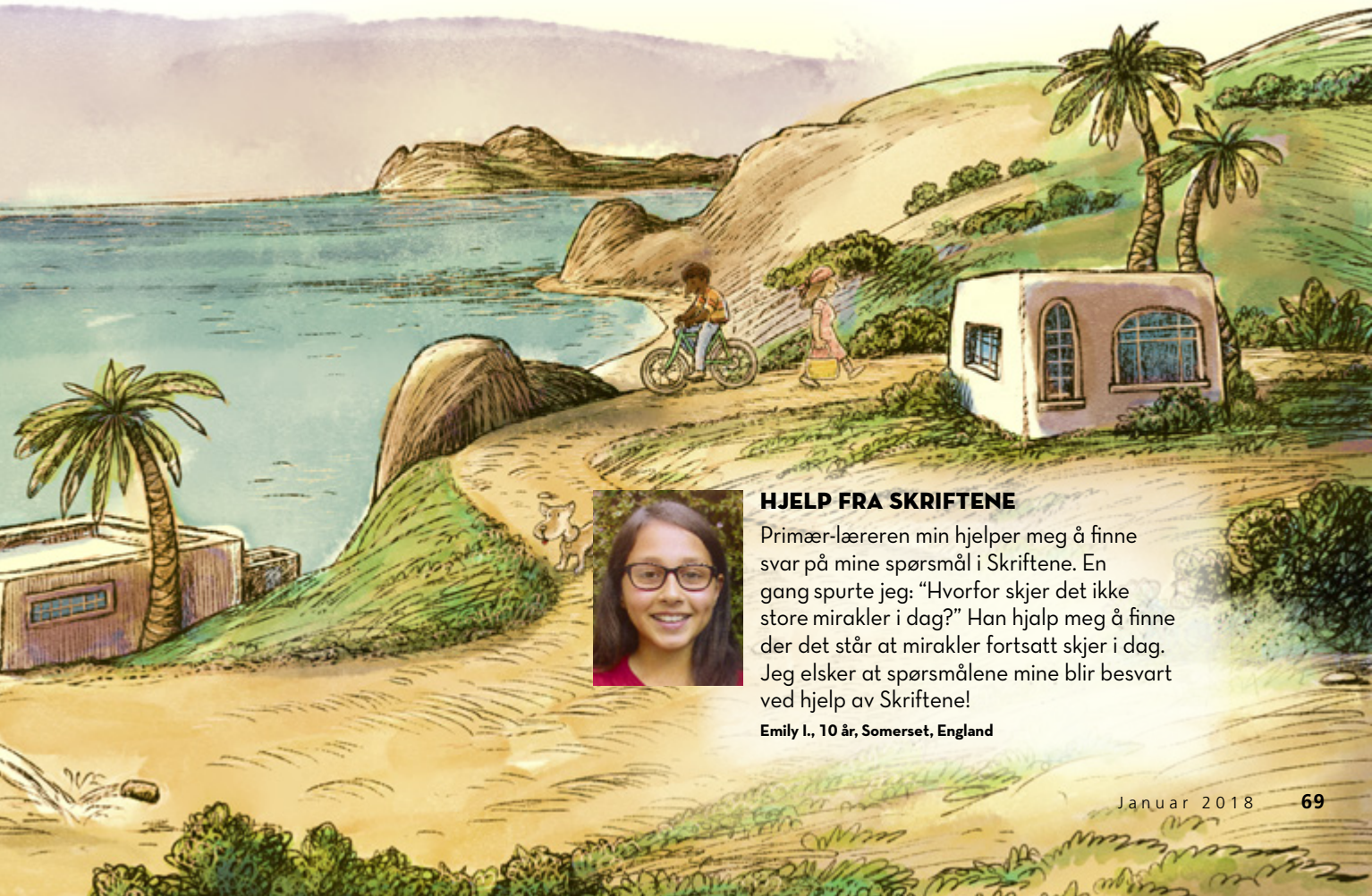
Lucia begynte å føle seg varm innvendig. Hun visste at det var Den hellige ånd. Han fortalte henne at det søster Ruiz sa, var sant.

Vår himmelske Fader og Jesus var ikke samme person. Men de sa og gjorde de samme tingene. Og Lucia visste at de begge var glad i henne. ■

Artikkelforfatteren bor i California, USA.

LUCIA

Lucia var forvirret med hensyn til det læreren hadde sagt. Hvem kunne hjelpe?

HJELP FRA SKRIFTENE

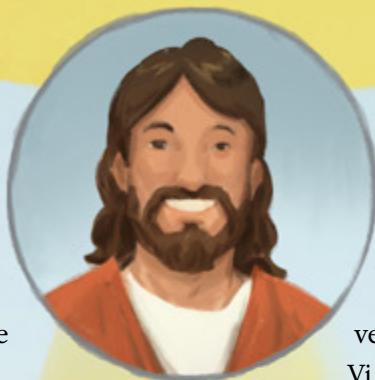
Primær-læreren min hjelper meg å finne svar på mine spørsmål i Skriftene. En gang spurte jeg: “Hvorfor skjer det ikke store mirakler i dag?” Han hjalp meg å finne der det står at mirakler fortsatt skjer i dag. Jeg elsker at spørsmålene mine blir besvart ved hjelp av Skriftene!

Emily I., 10 år, Somerset, England

Av president
Thomas S. Monson

La deres lys SKINNENE

Vi kom alle til jorden med Kristi lys. Det er opp til oss å la vårt lys skinne klart så andre kan se og følge det. En av de beste måtene å bevare troen vi trenger på, er å studere Skriftene og be.

Hvis du holder vitnesbyrdets flamme brennende, vil du bli et rettferdighetens **fyrtårn** som alle kan se. Frelseren sa: “La deres **lys** skinne for menneskene, så de kan se de gode gjerninger dere gjør og prise deres Far i himmelen” (Matteus 5:16).

Våre muligheter til å skinne har ingen grenser. De omgir oss hver dag. Når vi følger

Frelserens eksempel, vil vi være et **lys** i livet for menneskene rundt oss – enten de er våre egne familiemedlemmer, våre venner eller vilt fremmede.

Vi kan være et **lys** for verden. Akkurat slik det å skru på en **lysbryter** i et mørkt rom vil fylle rommet med **lys**, kan det å være et eksempel på rettferdighet bidra til å **opplyse** en stadig mørkere verden.

Mine venner, vi kan være “et forbilde for de troende”, slik apostelen Paulus sa (1 Timoteus 4:12).

Vi kan alltid være kjent som Kristi etterfølgere og bli “som **lys** i verden” (Filipperne 2:15). ■

Fra “Be a Light to the World”
(andakt ved Brigham Young
University, 1. nov. 2011),
speeches.byu.edu.

SEND OSS DIN STJERNE!

Hvordan kan du la ditt lys skinne, slik Jesus ba oss om å gjøre? Er du et godt eksempel, utfører du tjeneste for dine medmennesker, eller deler du ditt vitnesbyrd med andre? Fortell *Liahona* om det ved å sende din historie og en stjerne!

1. Tegn rundt denne stjernen og skriv hvordan du skinner klart ved å være et godt eksempel eller hjelpe andre.
2. Klipp ut stjernen og ta et bilde av den. Du kan også få noen til å ta et bilde av deg mens du holder stjernen din!
3. Med hjelp fra mor eller far, sender du det så inn via liahona.lds.org (klikk på "Submit an Article").

3 Nephi 17:7,9

3 Nephi 17:21

Johannes 8:10-11

SKRIFTSTEDSSTJERNER

Fargelegg en stjerne mens du leser hvert skriftsted om Jesu Kristi eksempel.

3 Nephi 11:13-15

Johannes 11:33-44

Markus 10:46-52

Lucas og mobbereren

Lucas følte godt ved det han hadde sagt... helt til han så Pedros ansiktsuttrykk.

Av Eric Murdock

Kirkens tidsskrifter

Basert på en sann historie

“La vår tale av kjærlighet farges i hjemmet og hvor enn vi går” (Salmer, nr. 138).

“Å nei! Her kommer Pedro!”

Alle på skolen visste at Pedro var en bølle. Han var stor, og han var slem! Han kalte andre barn stygge ting, tok matpakken deres og jaget dem rundt i skolegården. Ingen ønsket å være sammen med ham.

Pedro gikk forbi Lucas og vennen hans Arthur. Han kalte dem “tapere” og dyttet til Arthur.

Lucas var lei av at Pedro var så slem. Uten å tenke seg om, ropte han: “Kutt ut, Pedro!”

Lucas kunne ikke tro det. Han hadde nettopp forsvart seg mot skolens største mobber!

Pedro stormet bort til Lucas og grep tak i skjorten hans. “Hva sa du?” Lucas hjerte slo så fort at det føltes som om det skulle hoppe ut av brystet hans! “Du skal få én advarsel”, sa Pedro. “Men det er best du passer deg!” Han dyttet til Lucas og gikk sin vei.

Etter det gjorde Lucas sitt beste for å unngå Pedro, men Pedro fant ham alltid. Han holdt Lucas unna huskene, dyttet til ham når de spilte kanonball, sparket bein på ham i kafeteriaen og sa alltid stygge ting til ham.

En dag lekte Lucas og Arthur med Arthurs fotball. Pedro gjemte seg bak et tre, og hoppet frem og tok den.

“Få den tilbake”, sa Arthur.

“Hvem skal tvinge meg?” Pedro dyttet Lucas mot et tre og lo.

Lucas kjente at det vred seg inni ham. Han var så sint! “Vet du hva,

Pedro?” sa Lucas. “Du er den slemmeste gutten jeg vet om! Ingen liker deg. Alle ønsker at du skal dra din vei for alltid!”

Pedro sluttet å le. Lucas følte godt ved det han hadde sagt... helt til han så Pedros ansiktsuttrykk. Var han på gråten? Pedro så raskt ned og gikk sin vei.

Lucas følte seg umiddelbart forferdelig. Uansett hvor hardt han prøvde resten av dagen, ble ikke Lucas kvitt den forferdelige følelsen. Den kvelden lå han og vred seg i sengen. Han tenkte på hvor lei seg Pedro hadde virket.

“Hvordan kunne Pedro være lei seg?” tenkte Lucas. “Han bryr seg ikke om han er slem mot andre barn. Jeg måtte si noe, ikke sant?” Jo mer Lucas tenkte på det, desto mer skjønte han at han hadde *rett* til å forsvare seg og vennen sin. Men det var *galt* av ham å si de stygge tingene.

Lucas knelte ved sengen og ba vår himmelske Fader om tilgivelse. Han sa til vår himmelske Fader at han aldri noensinne ville såre noens følelser igjen. Han ønsket å være snill. Da Lucas sa “amen”, visste han hva han måtte gjøre.

Etter lunsj dagen etter så Lucas at Pedro sto mot en vegg alene. Lucas var nervøs. Hva ville Pedro gjøre? Lucas trakk pusten dypt og gikk bort til ham.

“Beklager det i går.”

Pedro så overrasket ut. “Beklager du?”

“Ja. Jeg sa noen veldig stygge ting til deg, og det skulle jeg ikke ha gjort. Unnskyld.”

Pedro stirret ned på skoene sine. “Det går bra.”

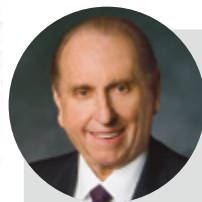
Det ringte inn. Lucas begynte å gå tilbake til klasserommet. Han følte seg så mye bedre. Men det var én ting til han ville si. Han snudde seg. “Vi kan spille fotball i friminuttet i morgen hvis du vil.”

Pedro smilte forsiktig. “Det høres bra ut.”

Etter dette gikk det bedre med Pedro. Han var fremdeles en bølge noen ganger, men han var ikke like slem. Han lekte til og med med Lucas i friminuttene noen ganger. Og det var faktisk *gøy*! På slutten av skoleåret fortalte Pedro Lucas at han skulle flytte. Så sa han noe som virkelig overrasket Lucas.

“Takk for at du har vært vennen min”, sa Pedro. “Selv om jeg ikke var så snill.”

Den varme følelsen Lucas hadde i hjertet, fortalte ham at det å være snill alltid er det rette valget. ■

SNAKK ALLTID VENNLIG

“Bruk språk til å styrke og oppmuntre menneskene rundt dere.”

President Thomas S. Monson, “Herrens fyrstårn”,
Lys over Norge, jan. 1991, 93.

Av eldste
Claudio R. M. Costa
i De sytti

Moroni og mekanikeren

*“Og et lite barn skal gjete dem”
(2 Nephi 30:12).*

For mange år siden kjørte familien vår hjem til São Paulo, Brasil etter å ha besøkt slektninger. Akkurat da vi kjørte opp en bratt vei, fikk vi motorstopp.

Vi prøvde å starte bilen i flere minutter. Men den ville ikke starte. Bil etter bil passerte oss. Ingen stoppet for å hjelpe.

Til slutt sa jeg til familien min at vi burde be. Min seks år gamle sønn Moroni sa: “Ikke bekymre deg, pappa. Jeg har allerede bedt.”

“Hva ba du om?” spurte jeg.

“Jeg ba til vår himmelske Fader om at *rett* person måtte komme for å hjelpe oss”, sa han.

Snart dukket det opp to skarpe lys bak bilen vår. Det var en kranbil. Sjåføren var mekaniker.

“Dere er veldig heldige”, sa han.

“Jeg er ferdig for dagen og er på vei hjem.”

Han reparerte bilen vår. Så fulgte han etter oss for å forsikre seg om at vi kom trygt hjem.

Jeg spurte Moroni om han visste hvor spesiell denne opplevelsen var. “Selvfølgelig”, sa han. “Min himmelske Fader hørte bønnen min. Så nå har jeg mitt eget vitnesbyrd! Jeg trenger ikke å låne det av deg lenger, pappa.” Jeg ble rørt av Moronis trofaste eksempel.

Moroni er voksen nå, men jeg husker fortsatt hans gode eksempel fra da han var liten. Selv som barn kan du være et eksempel for familie og venner. ■

JEG KAN LESE I SKRIFTENE

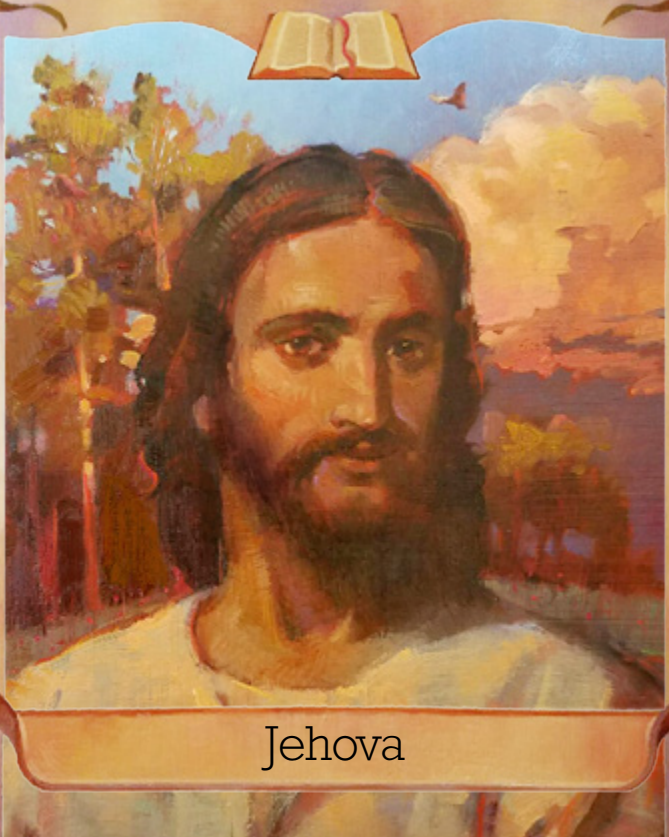
Guds plan for meg

Når du har lest et skriftsted, kan du fargelegge et av dyrene på bildet!

1. Abraham 3:24-28
2. Moses 2:1-13
3. Moses 2:14-25
4. Moses 2:26-31
5. Abraham 5:1-7
6. Hebreerne 5:8-9; Alma 12:33
7. Moses 1:39
8. Salmene 82:6; Romerne 8:16

ILLUSTRASJONER: DILLEEN MARSH

Jehova

Jehova var Jesu navn før jorden ble skapt. Han er vår himmelske Faders eldste barn og vår eldre bror. Han hjalp vår himmelske Fader å skape jorden og planter og dyr. Han kom til jorden for å hjelpe oss å vende tilbake til vår himmelske Fader.

- Les og lær utenat Jesaja 26:4.
- Se Det gamle testamente kapittel 1 og 2 på scripturestories.lds.org.
- Skriv eller tegn i dagboken din om en gang du viste kjærlighet til vår himmelske Faders og Jehovas skaperverk.
- Jeg vil ta vare på Guds skaperverk ved å...

Skapelsen

Av Kim Webb Reid

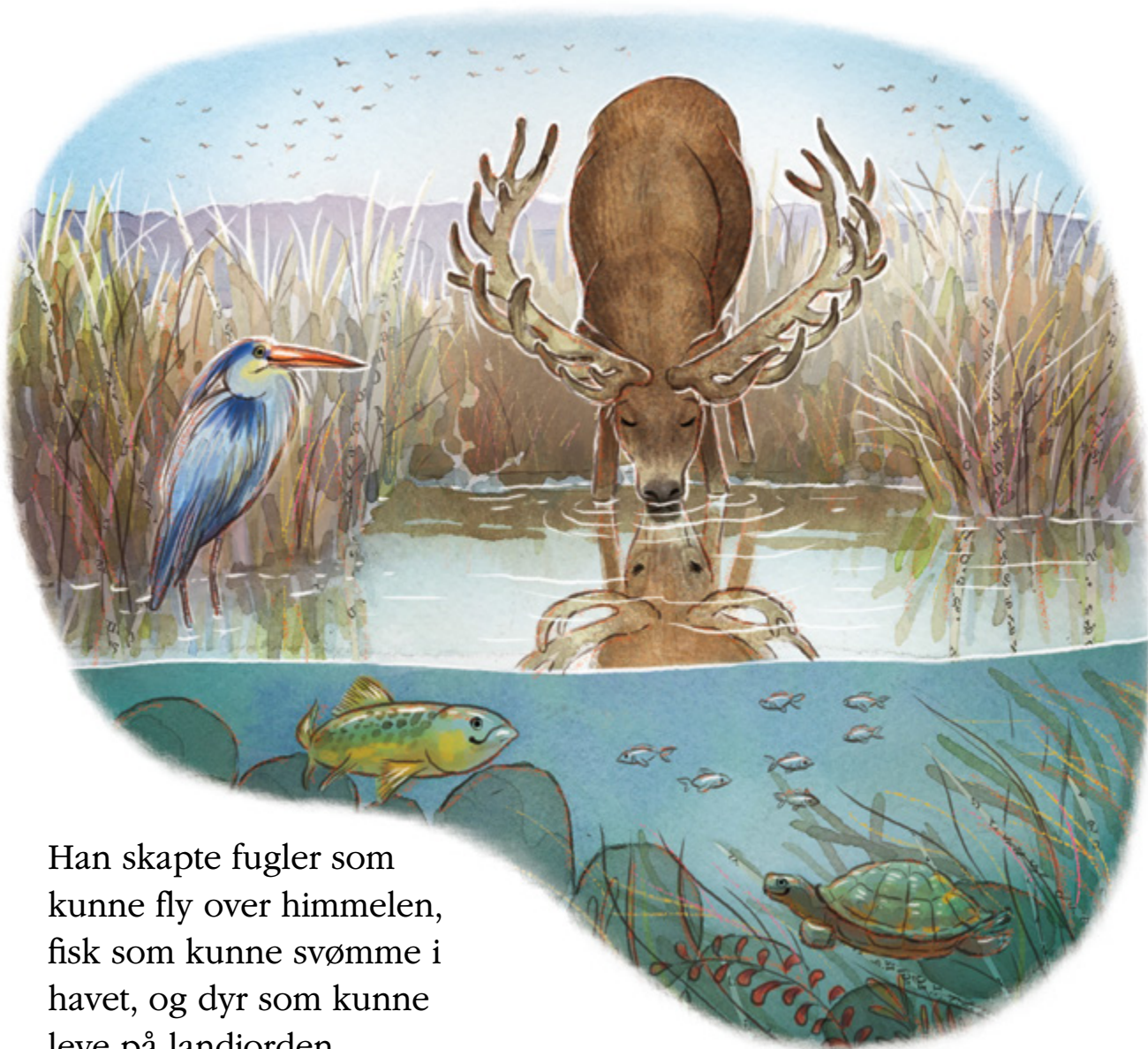
Lenge før jeg kan
huske, skapte Gud et
vakkert sted hvor jeg
kunne bo.

Da han begynte å skape jorden, skilte han dagen fra natten. Han skapte solen, månen og stjernene, slik at jeg alltid skulle ha lys til å veilede meg.

Han skapte himmelen, havet og landjorden. Han dekket jorden med alle slags planter.

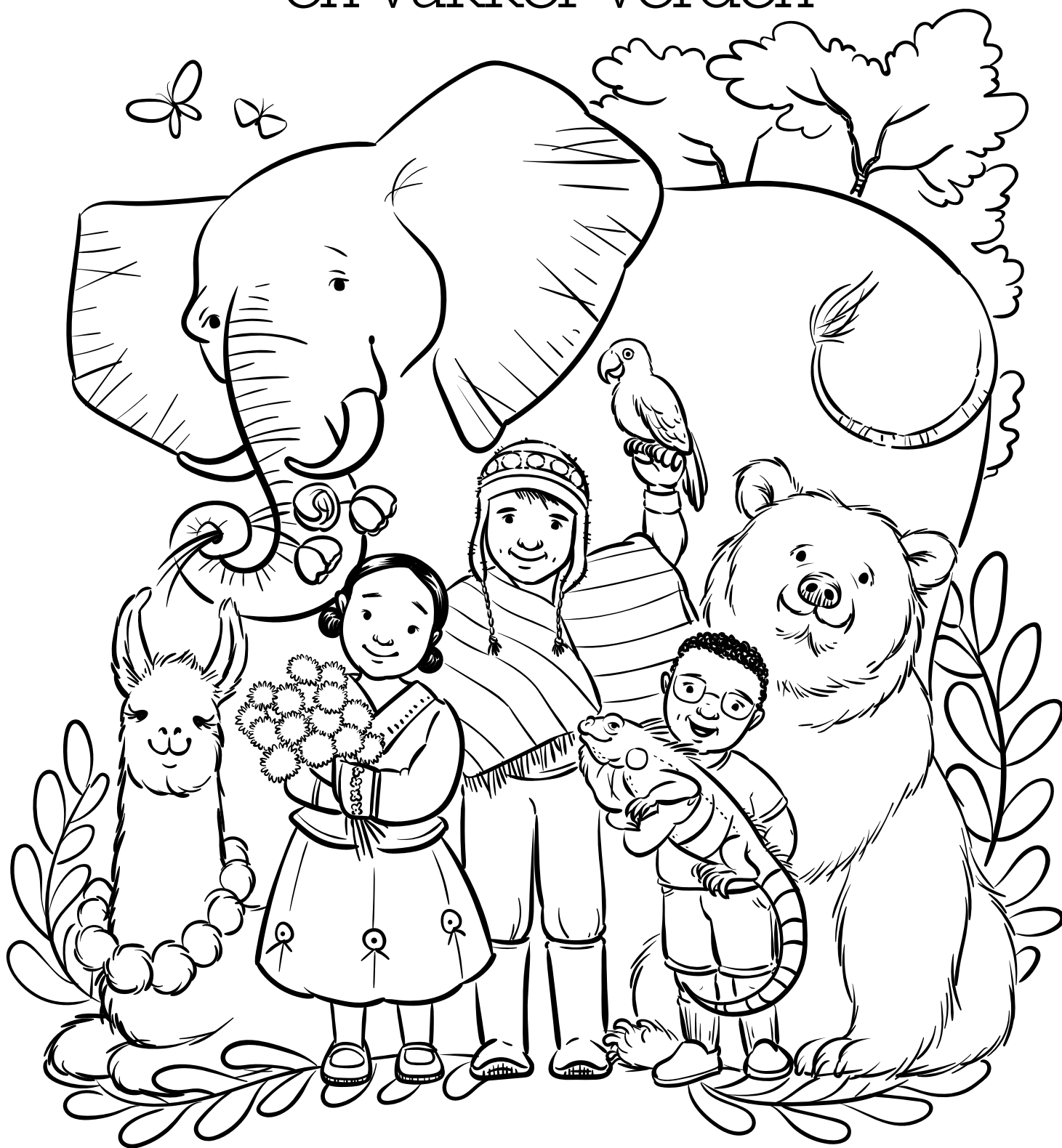

Han skapte fugler som kunne fly over himmelen, fisk som kunne svømme i havet, og dyr som kunne leve på landjorden.

Når jeg ser Guds skaperverk, føler jeg ærbødighet for og kjærlighet til ham. Jeg er takknemlig for at han skapte denne jorden for meg. ■

Jeg er en del av en vakker verden

ILLUSTRASJON: APRYL STOTT

Av president N. Eldon Tanner (1898-1982)

Førsterådgiver i Det første presidentskap

HENSIKTEN MED SKAPELSEN

Vi kan alle gjøre vårt hjem til en himmel på jorden.

La oss først betrakte... formålet med denne jordens skapelse. Skriftene gjør det klart at [det var... for] å sørge for et sted hvor Guds sønner og døtre kunne bo mens de var i sin dødelige tilstand, og hvor de gjennom å holde budene kunne vise seg verdige til å vende tilbake til Guds nærvær hvorfra de var kommet.

Etter at jordens skapelse var avsluttet, sa Gud: "La oss gjøre mennesker i vårt bilde, etter vår lignelse..."

Gud skapte mennesket i sitt bilde, i Guds bilde skapte han det, til mann og kvinne skapte han dem.

Og Gud velsignet dem og sa til dem: Vær fruktbare og bli mange, fyll jorden, legg den under dere" (1 Mosebok 1:26-28).

Da Gud skapte kvinnen og førte henne til mannen, sa han:

"Derfor skal mannen forlate sin far og sin mor og bli hos sin hustru, og de skal være ett kjød" (1 Mosebok 2:24).

Jo, ekteskapet er innstiftet av Gud, og etter denne første henvisning til mann og hustru, finner vi med jevne mellomrom skriftsteder som underbygger den kjensgjerning at mann og kvinne ble ektemann og hustru i ekteskapsseremonier... Vi er ikke her bare for å "spis[e], drikk[e] og vær[e] glad[e]" (2 Nephi 28:7)...

Det er viktig for oss at vi forstår, slik vi kan lære av Skriften, at Gud er evig, at alt han har skapt er evig, og at hans

sannheter er evige. Da han ga Adam Eva til ekte, ville følgelig også den foreningen være evig...

Når foreldrene forstår formålet med sin eksistens, at de bokstavelig talt er sin himmelske Faders åndelige avkom, og at de har et ansvar for å skape dødelige legemer for andre ånder, vil de fryde seg over tilblivelsens under og forstå at de er Guds medarbeidere i skapelsen av hvert enkelt barn som kommer inn i deres hjem...

Jeg vet at vi alle gjennom Jesu Kristi evangelium, og ved å holde Guds bud og de pakter vi inngår med ham, kan gjøre vårt hjem til en himmel på jorden mens vi forbereder oss og våre barn til å vende tilbake til vår himmelske Fader. ■

Fra "Celestiale ekteskap og evige familier", Lys over Norge, okt. 1980, 26-33. Rettskriining og tegnsetting standardisert.

**DYREBAR KJÆRLIGHET,
AV KEITH MALLET**

Guds store plan for lykke omfatter muligheten for hver enkelt av oss som hans åndebarn, til å komme til jorden for å få et jordisk legeme og leve i en familieorganisasjon der forholdene kan blomstre i samhold og kjærlighet. I vårt hjem på jorden kan vi forberede oss og våre barn til å vende tilbake til vår himmelske Fader. (Se 1 Mosebok 1-2; Mosiah 18:21; Alma 42.)

Også i dette nummeret

FOR UNGE VOKSNE

Hjemme tidligere enn planlagt

s. 44

Hvis du har kommet hjem fra misjon tidligere enn forventet, finner du her åtte måter å fortsette å utføre tjeneste og utvikle deg på.

FOR UNGDOM

GUFS TEMA 2018

Du kan alltid finne fred i Kristus. Studer årets GUF-tema for å finne ut hvordan.

FRED
I KRISTUS

s. 50

FOR BARN

La deres lys skinne

I år kan du fortelle oss hvordan du lar ditt lys skinne!

s. 70

JESU KRISTI
KIRKE
AV SISTE DAGERS HELLIGE